

Stavro" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in deti leta razumno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se zduni naročnino z ozirom na visokost poštine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnstvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje števil. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insevatov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 17.

V Ptuj v nedeljo dne 28. aprila 1907.

VIII. letnik.

Somišljeniki!

V svrhu uspešne agitacije priredimo v raznih krajih shode naprednih volilcev.

Taki shodi se vršijo:

V soboto, dne 27. aprila ob 5. uri popoldne v gostilni „Zigeinerwirt“ v Mestinj.

V nedeljo, dne 28. aprila ob 8. uri dopoldne v Podčetrtek.

V nedeljo, dne 28. aprila ob 3. uri popoldne v gostilni „pri pošti“ v Rogoški Slatini.

Na teh treh shodih se predstavi naš kandidat kmet Andrej Drogenig! Volilci! Pridite obnoštevilo, da se stvarno pomenimo o poljudju!

Naš kandidat posestnik Franc Senekowitsch govori na sledečih shodih:

V četrtek 25. aprila ob 4. uri popoldne v gostilni Fluher v Pesnici.

V petek, 26. aprila ob 9. uri dopoldne v Majerjevi gostilni v Zgornji sv. Kunoti.

V petek, 26. aprila ob 3. uri popoldne v gostilni „Südmarkhof“ v St. Ilju.

Naš kandidat Lud. Kresnik govori na teh-le shodih:

V nedeljo 28. aprila ob 8. uri pri Jurčiču v Makolah; ob 11. uri pri Koropecu Studenicah in ob 3. uri pri Mahoriču v Poljčanah.

Pridite vsi!

Naši kandidatje so in ostanejo:

Za sodnijska okraja Ptuj in Ormuž g. veleposestnik **Josef Orng** v Ptuj.

Za sodnijske okraje Maribor (desno obrežje), Slov. Bistrica, Konjice kmet **Judovik Kresnik** v Črešnjevcih.

Za sodnijske okraje Rogatec, Šmarje, Rozje kmet **Andrej Drogenig** v Kačjemdolu.

Za sodnijske okraje Maribor (levo obrežje), Sv. Lenart, Ljutomer, Zg. Radona veleposestnik **Franc Senekowitsch** v Leifersbergu.

Za sodnijska okraja Celje in Vranksko okrajnik graščine Schönegg **Jos. Vodopituz**. Za okraje Brežice, Sevnica in kmet veleposestnik **Alfred baron Moscon** v Pišcu.

Nadalje na Koroškem: Za okraje Borovlje, Dobrlavas, Železna Kaplja in Pliperger veleposestnik **Frid. Seifritz** v Miklaushofu.

Za okraje Velikovec, Staridvor in vinec posestnik in krčmar **Jos. Nagele**.

Sveta dolžnost vseh naprednjakov da vsako nedeljo dne 14. maja vsaj glas le in edino za kmetje! Ne pustite se prevarati! Vsi na krov!

Strankarsko vodstvo

„Napredne zveze“.

Resnične besede za krščanske volilce.

Kaj naj bode duhovnik ljudstvu?*)

Pravi duhovnik naj bode oznanjevalec božje besede na zemlji.

Pravi duhovnik naj bode s svojim lepim, poštnim ravnanjem vzor v občini vsem vernikom in naj ne pelje pohujšljivega življenja.

Pravi duhovnik naj pelje vedno resnico v ustih, naj pridigne vedno in povsod mir ter ljubezen, naj odstrani povsod sovraštvo in prepire.

Pravi duhovnik naj položi v srca ljudij seme dobrote, vsmiljenja in ljubezni do bližnjega; ljudstvu naj bode voditelj in pošteni posvetovalac v življenjskih nevarnostih; slabotne naj podpira, one, ki so prišli na slabo progono, naj pripelje zopet na pravo pot.

Pravi duhovnik naj deluje plemenito, da zboljša čustvo ljudi; v pravem zmišlju besede naj bode učitelj ljudstva, zaščitnik prave božje vere.

Res, visoko nalogo imajo duhovniki, krasni delokrog imajo! Ali ne bi mi vsi, ki smo tukaj, takega duhovnika, ki izvršuje svojo plemenito nalogo, kot najvrajnejšega v občini spoštovali in ljubili? Ali ne bi se mi vsi takemu poštnemu duhovniku odkrili? Ali ne bi bili z njim ena duša in eno srce?

Zakaj pa ni tega? Zakaj ni pokoja v našem ljudstvu? Zakaj se je zanesel boj meščana proti meščanu, kmeta proti kmetu, tudi v naše kraje? Zakaj vse to?

Duhovniki so bili, ki so nam vsilili ta boj!

Duhovniki obrekujejo poštene ljudi z neresničnimi trditvami.

Duhovniki imenujejo svoje osebne in politične nasprotnike „sovrážnike vere“ in oslepajo s tem ljudstvo.

Duhovniki so, ki prenašajo s takim nekrščanskim delom prepir in boj v občino, v družino, v naše dežele! Vera je tem gospodom postranska stvar, — vladati hočejo in ljudstvo hočejo podjarmiti!

Mi naprednjaki ne spravljamo vere v nevarnost, — ne, naš boj se obrača proti onim duhovnikom, ki svojo službo tako nečastno izpolnjujejo in jo naravnost zlorablajo!

Ali oznanjujejo božjo besedo tisti duhovniki, ki peljejo na političnih shodih velike govore, ki hujskajo, ki obrekujejo svoje nasprotnike? Ali so res pravi in pošteni služabniki božji tisti duhovniki, ki vam polagajo sovraštvo proti bližnemu v srce?

Ali so tisti možje, ki mesto da bi oznanjevali božjo besedo, podpirali vboge, pomirili umirajoče, — ki letajo od gostilne do gostilne, ki oznanjujejo tam svojo lažnivo politiko, — ali so ti možje pravi duhovniki?

Ti ljudje pridigujejo namesto ljubezni sovraštvo namesto miru nasprotstvo, namesto skupnega dela

neizprosni boj.

Ali so potem taki ljudje pravi služabniki božji? Ali zamore vzgajati postopanje takih duhovnov ljubezen do resnice? Ali je sploh takšni mož — duhovnik? Ali ima pravico, da imenuje naprednjake „sovrážnike vere“? Ali se sme imenovati takšni mož duhovnik in ali sme govoriti v imenu našega Odrešenika in v imenu vere?

Vsak pametni človek mora ta vprašanje zanikati.

Mi ne obtožujemo celo duhovništvo, ker obsega ta stan tudi veliko pošteno mislečih mož, pravih duhovnikov. Naše besede veljajo onim duhovnikom, ki omadežujejo svoj lastni stan. V ravnanju teh duhovnikov tiči velika nevarnost za vero. Ako ne ponehajo ti slabi duhovniki s svojim delom, potem pride pač katoliška vera v nevarnost. Ali tega nismo mi krivi, temveč oni, ki naj bi bili duhovniki, pa so le farji!

Ne samo mi smo tega mnenja, temveč tudi drugi! Politikujoča duhovščina je največja nevarnost za vero!

Politični pregled.

Državno zbornico se skliče v drugi polovici meseca junija, ali 19. ali pa 25. junija. Tako poročajo listi.

Kaj so kmetje dobili? Bore malo, grozno malo so dobili kmetje od mačhe države. Cene žitja so padale tako-le:

Leta	pšenica,	ječmen,	rž,	oves
1870—	79	26:20	19:30	18.50
1880—	89	20:80	19:70	16:50
1890—1900		18:60	17:70	15:50

Vrednost v kronah.

Hipotečni dolgovi pa so narasli tako-le:

Leto	na	kron	milijonov
1867	na	2.447	milijonov
1885	„	3.525	„
1892	„	3.796	„
1899	„	4.588	„

Za 87,4% so torej kmetijski dolgovi narasli! To je „dosegel“ kmet... Pač pa so drugi precej dosegli! Cerkveno premoženje n. p. je tako-le naraslo:

Leta	na	goldinarjev	milijonov
1880	na	295 ¹ / ₂	milijonov
1890	„	348 ³ / ₄	„
1895	„	409 ³ / ₄	„
1900	„	813 ¹ / ₂	„

V 20. letih je naraslo torej cerkveno premoženje za čez 222 milijonov in znaša danes že čez 1000 milijonov. To je dosegla cerkev... V državnem zboru se je sklenilo te-le postavbe:

Za uradniške plače	20	milijonov kron
„ duhovniške	4 ¹ / ₂	„
„ vodne ceste	750	„
„ mesto Praga	16	„

To je le nekaj podatkov, kako se dela za kmeta! In glavni vladarji v stari zbornici so bili klerikalci!

Volilni boj.

Ptuj. Preteklo nedeljo dopoldne se je vršil v ptujskem „Vereinshaus“, raz katerega je pla-

*) Po „Kärntner Landeszeitung“.

polala belo-zelena zastava, velik volilni shod. Velika dvorana (največja dvorana v Ptuj!) je bila do zadnjega kotička zasedena, v ozadju pa so še volilci stali. In to niso moške iz neposredne bližine ptujske; prišli so volilci iz vseh pomembnejših občin ptujskega okraja, zlasti iz Haloz in dravskega polja. Ob 10. uri je pozdravil naš urednik g. Linhart zborovalce in otvoril zborovanje. V predsedstvo so bili voljeni: za prvega predsednika kmet Wissenjak iz Slomov, za namestnika kmet Stampfl za zapisničarja posestnik Schosteritach iz Sv. Vida. Kmet Wissenjak je pozdravil navzoče v krepkih besedah in podelil besedo uredniku Linhartu. Le-ta je v 1 urnem govoru razjasnil naloge, ki čakajo novo zbornico in lastnosti, ki jih moramo zahtevati od svojih poslancev. Označil je zlasti naraščajoče davke, omenil zvišanje duhovniških plač in nesrečno razmerje z Ogrji. Burno odobravanje je prekinilo opetovano govor in mu je ob koncu sledilo. Kmetje so poslušali govor pazno in so bili res navdušeni. — Potem je govoril kmet Wissenjak o zahtevah, ki jih stavijo kmetje poslancu, zlasti glede previsoke cene zemljišč, glede previsokih obresti na gospodarstvu, glede pravice lova, ki naj bode prost vsakemu posestniku, glede pridelovanja žganja, ki naj se dovoli vsakemu gospodarju na svojem posestvu, glede cene soli, glede neznosnih orožnih vaj (Waffenübung), glede zvišanja „lönunge“ za vojake in skrajšanja vojaške službe in glede poštene podpore za starost tistim kmetom, ki so 30 let svoje davke plačevali. Tudi temu govoru je sledilo živo odobravanje. Govorili so še gg. posestniki Schosteritach, Kranjc, Vogrinec in drugi. Vsi so se zavzeli za kandidaturu g. Jos. Orniga. Shod je sklenil ednoglasično, da pozdravlja kandidaturu g. Orniga in da bode zanj deloval. Bili so tudi nekateri nasprotniki navzoči, ali tudi ti so glasovali za g. Orniga. Nadalje se je sklenilo, odposlati brzojav obojemu g. Ornigu. Tako je končalo to velezanimivo zborovanje s polnim uspehom. Ljudstvo je govorilo! Mi nismo nikogar silili, da bi za tega ali onega glasoval, — mi nismo imeli zaklenjenih vrat, — pristo so ljudje sami postavili g. Orniga. Kandidaturo mlinarja Zadravca pač nikdo ne vpoštevava, ker je izključeno, da bi ta precej neznan mož prodril proti hofratu Ploju. Zato koristijo „narodnjaki“ le Ploju, ako stoji jo trmoglavo na tej kandidaturi. Edini zmožni kandidat proti Ploju je naš Ornig!

Ormuž. V nedeljo, 21. t. m. se je vršilo v Škorničovi gostilni v Ormužu veliko volilno zborovanje. Shod je bil izobno obiskan, prostori so bili natlačeno polni. Prišli so volilci iz vseh večjih občin tega okraja, zlasti iz Velike Nedelje. Ormuški župan g. Kautzhammer je pozdravil navzoče in želel shodu veliko uspeha. V predsedništvo sta bila ednoglasično izvoljena posestnika Peter Zadravec in J. Bauman. V daljšem govoru je popisal urednik Linhart naloge, ki čakajo nove poslance. Živo so mu kmetje odobraval, ko je zaklical: Neumne politike za dvojezične pečate smo siti do grla, mi zahtevamo zdaj gospodarskega dela! Tudi predsednik shoda Zadravec je obširno govoril o težavah kmetijskega in obrtniškega stanu. Obema govoroma je sledilo navdušeno odobravanje. Shod je sklenil potem ednoglasično, da hoče delati z vsemi močmi nato, da bode izvoljen naš kandidat g. Ornig iz Ptuja. Sklenilo se je, da ednoglasično od vseh navzočih. Po raznih kratkih govorih se je to veliko zborovanje zaključilo. Tudi v ormuškem okraju je torej ljudstvo govorilo! Proč s kandidaturu zlatega ovratnika, proč s hofratom! Naš kandidat je in ostane Jos. Ornig v Ptuj!

Iz ormuškega okraja. Naši nasprotniki so pričeli prav grdo lagati čez naprednega kandidata g. Orniga. Mi pa pravimo: srečen bi bil tudi naš okraj, ko bi imel takega načelnika kakor je Ornig. Kdo od prvaške gospode je že za ljudstvo toliko žrtvoval in delal kakor Ornig? „Delali“ so — dokaz prvaški celjski zastop, v katerem je kradel tajnik Kosem leta dolgo, brez da bi mu ostavili prvaki to lumparijo! Zato bomo volili moža, ne pa figuro; volili bomo g. Orniga! Tudi glede Zadravca se vse vrste govoric širijo. Mi nečemo tega mlinarja napačiti, ker nam ni ničesar žalega storil. Ali to pa vendar vemo, da ima g. Zadravec največ kupčije z Nemci in da je torej malo

čudno, ako ravno zdaj deluje za „novo“ narodno stranko, ki se dela kot največja nasprotnica Nemcev. Vse kar je prav, g. Zadravec! Sicer pa mora vsak pametni človek vedeti, da je kandidatura Zadravca le — neumnost, kajti proti jezuvitičnemu hofratu Ploju prodrati, to zamore le — naš kandidat, delavni, izobraženi Jos. Ornig!

Dobova pri Brežicah. Dragi „Štajerc“ sprejmi tudi od nas Dobovčanov, stanujočih na koncu lepe štajerske dežele, kateri stojimo kot skala ob morju hrvaškega globusa, dopis in sicer od jako opranega volilnega zborovanja, katerega je držal vsemogočni dr. Benkovič iz Brežic. Obisk bil je sicer mnogobrojen, — a na kakšen način se je delalo? Udrihal je doktor jako po naprednih možeh ter časnikih in tudi tebe dragi „Štajerc“ je jako psoval, tako da bi zborovalci kmalu prosili za klobuk, da bi v njega k... i. Iz stranske sobe se je slišal glas: Pfuj! Tiho Benkovič! Dol iz stola! Govoril je tudi čez tvojega urednika g. Linhart! Med govorom je tudi neki klerikalec kričal, da ven tisti, kateri nima povabila ker so poslušalci proti toliki hujškariji jako razburjeni bili. Doktor se je izrazil, da kmet ni dosti izobražen da bi mogel poslanec biti toraj volite „Mene Benkoviča“. Prosim Vas, Benkovič, kaj mislite Vi od nas da smo mi tako zabiti, ko morda pri Vas doma, ko še morda s košom zvonite? Toliko nam morate že pameti priznati da sami izprevidimo kdo bo naš kandidat. Mi nobenih shodov od Vas ne potrebujemo! Naš kandidat je velezasluzeni gosp. A. baron Moscon iz Brežic. Samo on se nam zdi sposoben in nam je že dolgo leta kot kmetski prijatelj znan. Njemu so tudi vsaki dan pri cesarja vrata odprta. Naš župnik je stal med vratami, ravno ko je šla naša žena iz sobe in je rekla: „Kaj je treba tukaj bab?“ Če je stvar odkrita, zakaj pa ne bi smele ženske poslušati; ali je bila vera v nevarnosti? Po dolgem žlabranju so poslušalci že bili trdnini in so komaj čakali, da se stvar zaključi. Obeta je tudi Benkovič, da prideta z Rožkarjem v Dobovo, pa vaj čisto nič ne potrebujemo. Sicer se je za Benkovičem zvižgalo; ako pridete pa z Rožkarjem, bomo pa juckali in jokali! Da pa ta parada izostane, ostanite doktor v vaši kleti podobni kanciliji ter študirajte na 14. maja, če bode takrat vam v čast lepo vreme. Do besede ni na shodu nobeden prišel, ker se je doktor bal, da bi dobil šnofat in je raje izginil, kot kavra...

Mežica. 21. t. m. hotel je prirediti klerikalno-prvaški kandidat Grafenauer v Mežici zborovanje. Naš župnik, ki je zadnjem času pozabil, da ni lepo za duhovnika, ako se meša v politiko, si je veliko prizadeval, da pridobi lokal za ta shod. Ali v Mežici ni človeka ki bi pustil črnuhe zborovati v svojih prostorih. Čuje se, da je dal potem župnik svojo „šupo“ za shod. Hm, hm! Nevarnosti, da bi postal požar, pač ni bilo, kajti črnuhi so prijatelji teme in se bojijo svetlobe, kakor nočna ptica. Več pozneje!

Rogaška-Slatina. 18. t. je obdržala naša stranka v hotelu „pri pošti“ volilni shod. Shod je bil jako dobro obiskan. Predsednik je omenil, da kandidirata v tem okraju sicer že 2 moža, da se je pa treba resno odločiti. Potem je nastopil naš kandidat posestnik Andrej Drogenig. Govornik je ožigosil v krepkih besedah škodljivost klerikalstva, ki ima edini namen, podjarmiti in izkoriščati ljudstvo. Na drugi strani pa je grajal govornik tudi postopanje „narodne stranke“ ki je samovoljno in brez ozira na ljudske želje postavila svojega kandidata. Le-ta „narodni“ kandidat je že pri svojem prvem nastopu marsikaj neumnega povedal. Sicer je pa dokazano, da Žurman ni trdni značaj, temveč le orodje celjskih advokatov. Govornik se je popečal potem z pomenljivim delom našega lista in je ožigosil hujskanje klerikalnih duhovnikov. Omenil je potem razvitke poljedelstva, za katerega sta zlasti cesar Jožef II. in nadvojvoda Johan veliko storila. Govoril je še o raznih kmetskih zahtevah, vseskozi pa stvarno in resno. Klical je končno kmete na resno delo. Govor g. Drogeniga je bil prepričevalen in globoko vpliven. Ko je predsednik navzoče vprašal, katerega kandidata hočejo, zaklicali so kmetje splošno: Drogenig mora biti naš poslanec! Ednoglasično so sklenili navzoči posestniki, delovati za Drogenigovo kandidaturo. Posestnik Smeh je predlagal sledečo rezolucijo,

ki jo je zbor ednoglasično sprejel: Danes v gmo drin „pri pošti“ zbrani neodvisni kmeti rogaškotravniki šmarjskega okraja postavijo za svojega kandidata dr. Andreja Drogeniga, posestnika v Kačjem zadnjicu in obljubnjejo, delovati po možnosti za naprilihi si izvolitev. Z veseljem sprejmejo zborovalci — tudi javko kozjiški okraj se je postavil za Drogenigovo kandidaturo. Konečno prosih shod, da sprejme kandidat pnenig je „Štajercove stranke“. — Med shodom je kmetura, za val posestnik Vidgan „narodnega“ agiproti se k Kušca lažnika, ker je ta legal o kompker se št med našo in narodno stranko. Shod je bil pri kate pomenljiv. Na delo za Andreja Drogeniga Mi pa š

Pristava. V soboto je narodna stranka filio redila volilno zborovanje v gostilni „pri Autabor.“ na katerem je kandidat Vinko Žurman Drogenig svoj program. Udeležilo pa se je tega... Iz... tudi precejšno število naših somišljenikov čitali pr... tov; tudi naš kandidat Andrej Drogenig (Zlasti s... šel. Mi smo se po vsem popolno mirno zje Ploj... in nismo imeli namena, zborovanja motiti škodo... je bila prosta beseda šele po sprejemu Celo zal... cije, za katero je glasilo 2/3 navzočih, temu ne... gel je naš kandidat šele k besedi Ploju. H... Povedal je gospodu kandidatu in njegovo tej po... spremstvu v kratkih pa krepkih besedah pove Pl... se je on in njegov somišljeniki zbora nama veli... stinju udeležil, kako so bili prevarani in tudi je... da je danes na zborovanje prišel. Posebno... Str... pomnil je, da neodvisni kmetje na shodu prišel... Mestinj niso mogli kandidata po svoji predstavi... postaviti, ker je zato že vse v naprej obrkveni... rodne stranke in advokata dr. Kukoviča se to sh... torja Kušca preskrbljeno bilo. Glede progabil g... bil je naš kandidat Drogenig proti kandidaturja... Žurman večkrat drugega mnenja. Takor pri... Žurman pravil, da ni mogel pri dosedanjih moga... slancih doseči, da bi se postava o kužnih povabili... leznih (Tierseuchengesetz) v prid kmeta znanja... snovila, nakar mu je naš kandidat rekel, voliči sh... ja to bil lahko veliko bližje dosegel; protičili c... bi bil kar bi bilo za njega častna dolžnost je ž... podružnici kmetijske družbe na Slatini; kand... bil pri glavnem zborovanju filijalke ta pač del sr... stvil; km. družba bi bila vsa moč v total je... rabila; da bi se bil ta zakon v 25 letih gdi: l... že preosnoval. Dotaknil se je še tudi črdih. P... programnih točk, tak tudi delavske, in kandi m... navzoči fant kot delavec našega kandidata dov. kt... zumel, vnel se je temu delavcu jezik k davoron... za shod brez pomenljivem govoru. Tudi prijavž... kandidat omenil, da je g. Žurman kot die konč... odborik po nadžupnikovem povelju štrajpanti, ka... da sploh ni stvil v okrajnem odboru za se pose... tijstvo drugih koristnih predlogov kakor on Piše... travniških bran. Na to očitanje, da je g... Ve... man kot izobražen kmet dosedaj opustil v postavi... svojih sokmetov gospodsko delo, ni bilo odgvojeva... Pač pa si je g. nadučitelj Strmšek prijizana I... Mestinjki shod in postopanje na shodten, da... opisati, kakor bi bili ti gospodje popolnoma me... vilno protopali in je pripomnil, da akoraš tem... bilo 5 govornikov zaznamovanih, bi se bilje sklic... vsakdo kot kandidat oglasil; seveda se volilni... posredilo to dokazati. G. Oroslav Kušec shodu... vprašanje našega kandidata, zakaj ni stpošenc... obljubo držal, da se bodo navzoči kandidatelj Ell... prve povabili na shodu razviti svoj progoda zba... odgovoril da ni poznal Drogenig-ove zanimivi... Končno se nam je od g. nadučitelja Strmajgršn... zborovanja za kar pa ni imel povoda, katere se... naši pristaši popolno mirno zadržali, ja ev svoji... roke niso vzdignili, da glasujejo za g. prišel r... Žurmana. Razburilo nas pa je vse, ko pda bi s... učitelj Strmšek našemu v vsakem obnapad... prednemu kmetu Drogenigu predbacoval, mnenje... on z Žurmanom kot kmet ne more menstav C... celo tako daleč se je gospod spozabil, iz poli... dejal, da povzdiga Drogenigove kmetije in maglaša... šanje njegovih zemljišč, vinogradskih naslovcev... vse to, ni Drogenigovih rok in njega glazlezn... Ko ga Drogenig nato opozori, da nima vsemim... nika, kateri bi mu bil vse to napravil, m volilci... naša g. nadučitelj potovalne učitelje... tako n... kar je prav, dragi gospod, pa to je gotov darskih... predebelo, potovalni učitelji so ja za nas predne... in po navadi zato ne morejo svoje nauke na pos... ničiti, ker jim ravno dostikrat izobraženi zakaj... niki ne dajo priloznosti, da bi na njih in Ellersd... svojo učenost pokazali. Dve uri najlepše nobenc... vora od prvega učenjaka ne velja toliko,

delo in izgled! Poglejte, kako zgled vleče! Glejmo drinaze, glejmo umetno gnojenje, snaženje travnikov in potokov, in tudi če se izgledno sadno drevo posadi, kakor je to pri Drogenigu radijo velesposstovani g. Bellé učil in ob kateri pnikli ste se tudi Vi z Vašimi šolarji udeležili, — tudi ta izgled bode uplival bolj kakor eni najbolj učenih knjig. Naš kandidat Drogenig je še končno omenil, da njegova kandidatura, za katero se tudi on ni vsiljeval, in za boj proti skupnemu nasprotniku nikakor škodljiva, ker se bo na ta način lažje dožje volitve prišlo, pri kateri bo vsak pošten kmet za kmeta šel. Mi pa še pravimo: Žurman ni politično zanesljiv človek, ker skače vsakih 14 dni v drugi labor. Elini naš kandidat je in ostane g. Drogenig!

Iz Haloz se nam piše: V „Fihposu“ smo bili pred kratkem slavospev na hofrata Ploja. Zlasti se je list mariborskih črnuhov zlagal, da zadržati Ploj Haložanom pridobil zadostne podpore za škodo, napravljeno po elementarnih dogodkih. Čelo zahvalili so se neznani dopisnici „Fihposovi“ temu nedolžnosti polnemu zlatemu „krogelcu“ Ploju. Haložani sami pa žalibog ne vejo nič o tej podpori. „Fihpos“ naj vendar enkrat že na zaključku Plojeve „zasluge“. Sicer je pa res: Ploj ima velike „zasluge“ ali le — za-se. Za druge in zaključki je malo naredil. Zato proč s Plojem!

Stranice pri Konjicah. Kandidat Pišek se oduril v nedeljo dne 14. aprila t. l. k nam oji predstavljati. Volilni shod je sklical župan in od cerkveni ključar Janez Bukošek. — Pa kako se je to skovalo! Na velikonočni ponedeljek je porogram bil g. župnik Gašper Kačičnik oba cerkvena undidat ključarja na obed. Šlo se je pa le za volitev in ko je pri tem jedlo in pilo tako, da g. župnik Gašper njih ni mogel popoldanske božje službe opraviti. — njih ni povabil so torej Piškega naj k nam pride srečo za praznik. Prišel je, a imel je smolo. — Po sl, da božji službi je župan priporočal naj se zborovanja pristojnici obilno udeležijo. — Udeležili so se. — inost, ko je župan in cerkveni ključar shod otvoril in i in g. kandidatu Pišku besedo podelil in nam ta prednel srečo oznanjati če bomo njega volili, nato vstal je med navzočimi volilci hrup in so se slišali g. kandidatu: kaj je s farovža ni kaj prida in še več. Drogndih Pišek je moral utihniti in popihati. Ž njim ker ni muzikant Miha Lamut iz Zreč, zaupni mož za ni volov. ktm. zveze kateri nas je tudi hotels s svojim daljšgovornom osrediti. — Govoril je potem g. Matija je najjavil starejši v jedernatih besedah in se okrajje končno sklenilo le za tega kandidata glasovajkal vati, katerega nam „Štajerc“ priporoča. To pa za knje posestnik Kresnik v Črešnjevcu. No Gašper : nahn Pišek! — ali ni to resnica?!

g. Ž. Vellkovec. Prvaško-klerikalna stranka je v pri postavlila proti naprednemu kandidatu g. Nagele dgovore svojega moža v osebi grebinjskega župana Florizadevanja Ellersdorferja. Ta mož je dovolj nespamedu taten, da se pusti izrabljati v farško-nazadnjaške lno pamene in to proti svojemu prijatelju g. Nagele. ravno s tem si je pridobil le nasprotstvo! Dne 14. t. bil lah je sklical v Kovačevo gostilno v Grebinju svojo e mu volilni shod. Nasprotno istega dne obržranemo ec je shod v sv. Petru se je vršilo to zborovanje storje posteno in dostojno. Škoda je le, da je sklicaidati telj Ellersdorfer — p o b e g n i l, ker se je mengram, da zbal stvarnega razgovora. To je tembolj e mo zanimivo, ker agitirajo pristaši črne gospode za Strmšč najgršimi lažmi glede železniškega načrta našega žili te g. Nagele. Kako bode zastopal Ellersdorfer inker so terese okraja, ako se boji stvarnega razgovora a še ni svoji lastni občini? Na shod v Grebinj je g. Vin prišel tudi g. Nagele. Naš kandidat ni prišel, o je m da bi se maščeval za nesramni, prav jezuvitični oziru napad v sv. Petru. Hotel je le povedati svoje l, da mnenje glede železniškega vprašanja, da pojasni veriti; star Grebinčanem, katere so naši nasprotniki l, da iz političnih vzrokov nafarbali: G. Nagele je in zboroglaščal potrebo železnice od sv. Pavla čez Veliasador kovec v Celovec in je izjavil, da se bode za to lave da železnico v prvi vrsti potegaval; delal bode z a oak vsemi močmi, da se ta železnica uresniči. Navzoči mu o volilci so to izjavo navdušeno pozdravljali. Ravno e tako nadaljno izvajanje g. Nagele glede gospo- tovo maršinskih vprašanj parlamenta. Vsaka beseda naas knje prednega kandidata g. Nagele je tako močno nke ne na poslušalce vplivali, da so se pričeli vprašati: ni pose kaj nam treba novega kandidata v osebi gosp. Ebersdorferja? Ali — klerikalstvo je nestrpno, pšega nobeno sredstvo mu ni preumazano. Res škoda, to. ka

da se pusti g. Ellersdorfer od te umazane stranke za nos vleči...

Vellkovec. 14. t. m. je obdržal naš kandidat g. Jos. Nagele v Standmanovi gostilni v sv. Petru volilni shod. Ob začetku shoda se je pripeljal voz, iz katerega je stopil možakar z rdečo brado. Menda je to klerikalni dr. Müller od Brejčeka. Mož je govoril najprvo z gostilničarjem in prišel potem k meni ter se hotel pripraviti v svoji surovosti. Ali mi kmetje smo olikani in take gospodeke pustimo pri miru, ker se nočemo rok umazati. Gospodek je šel potem k župniku, ki je potem v cerkvi vabil za klerikalno zborovanje; zlorabljal je torej cerkev. Potem je prišel dotični Müller s svojim kandidatom Ellersdorferjem in zasedel gostilno, katero smo že par dni prej najeli za naše zborovanje; z njima je prišla črna druhal in osula kot čebele v dvorano. Müller in Ellersdorfer sta potem pridigovala. Končno so prodri tudi naprednjaki v sobo. G. Nagele je hotel govoriti, ali nasprotniki so pričeli tuliti kakor živina. No, končno so morali vendar poslušati krepke besede g. Nagele. Kaj ima ta Müller, neznan dohtarček, pri nas opraviti? To je nesramnost, kar že uganjajo prvaški hujskači. Ali pomagalo jim ne bode. Naš kandidat je g. Jos. Nagele!

Dopisi.

Sv. Janž na Vinski gori. Dragi naš list „Štajerc“! Naznanimo ti še par vrstic, kako se v naši kameniti občini godi. Kakor smo poročali, so pili naši klerikalci pri seji šnops in so pojedli celi kruh. To je gotova resnica in resnici se ne da glavo odtrgati. „Fihpos“ pa nas je zato opsoval, češ, da smo mi „šnopsarji“. Kaj vraga! Kje se pa pije največ šnopsa, kakor pri Žagarju, ki je občinski odbornik in ima pisarno? Jaz sem na svoja ušesa slišal, ko je Žagar v cerkvi po službi Božji rekel: „Zdaj pa gremo nad šnops!“ Oblast je prepovedala, imeti odprte gostilne med Božjo službo. Žagar pa se zato malo briga. Seveda, saj je odbornik in mu tudi Kroflič pomaga... Povedati moramo še, kako so naši klerikalci šacvali škodo zaradi toče. Slo jih je skupaj celo krdeč, da smo mislili, da je križev teden; neki „Glavo Mešec“ se je hotel najpametnejšega delati: vsak se mi mora odkriti jaz sem načelnik. Prišli so do Jakoba: „Koliko imaš škode?“ — 400 kron! — „Kaj?“ se začudi župan; „ne več? Ti imaš škode najmanj 600 kron! Tako moraš govoriti. Ako te žandarji vprašajo, moraš tudi to reči!“ — Zakaj neki so možiceljni tako govorili? No, videli so na mizi celi kruh in bokal vina! Najprve se našene nad kruh Žagar, potem Kroflič, končno pa mežnar, o kateremu ne vemo, kaj je imel zraven opraviti. In popili in pojedli so vse! Tako je imel posestnik dvojno točo: eno na polju, drugo na mizi. Ali zdaj, ko so denar delili, ga ne poznajo, ker je naprednjak! Iz naše občine dobi podporo le neki Lah, ker je županove žlahte... Kdaj se odkrižamo te gospode? — Glede volitve je izid v 1. razredu razveljavljen. Ali nikdo ne zine, kdaj bode nova volitev. Naznaniti se mora celo komedijo višji oblasti.

Napredni opazovalec.

Iz Kalobja. Lansko leto smo imeli pri nas na Kalobju občinske volitve. Naš župnik Kostanjevec se je zelo postavjal in je vse volilce tako hujskal, da naj stare občinske odbornike odvržejo, pa nove izvolijo, in je on za svojo torbo delal da je tudi on zraven prilezel. Potem pa ko je bilo volitev končana, je pa dvema starima odbornikoma rekel: Kukovič in Podgoršek sta pa v torbi ostala. Pa dragi župnik Kostanjevec, tvoj odbornik je tudi bil lansko leto v torbi ostal; šele letos je malo pred veliko nočjo iz kuharčne torbe prilukal. Pa glej, da se ne boš posehmal več v take stvari vtikal. To za danes, pozneje še več!

„Štajerc“ naročnik.

Sv. Barbara pri Mariboru. Dragi „Štajerc“, tudi tukaj imaš lepo število naročnikov. Vsi smo naprednega mišljenja in ljubimo pravico. Ker nam prineseš vsaki teden iz drugih krajev novice, hočemo tudi mi enkrat prositi za nekoliko prostora. Dolgo že molčimo ali nekaj opazujemo; ker pa je postopanje čimdalje predržnejše zato moramo enkrat sprožiti. V naši prelepi fari imamo „narodni dom“, kareri stoji

kakih 10 minut od farne cerkve. Kadar gledamo napis nad vratami: „J. M. Gostilna pri Narodnem Domu“, — dozdeva se nam enako takemu drevesu katero pokaže samo svoj cvet, sadu pa nič; ker se gostom na vsako zahtevanje odgovori „nemčur.“ Žali Bog, da je ta gostilničar, odkar je začel s posestvi barantati, pozabil da je že več kakor pred 30 leti obljubil svoji ženi zakonsko zvestobo in ljubezen do smrti! Zmotila pa ga je kmetica takodaleč, da brez nje ne more več živeti, nič več kupiti pa ne prodati, že tudi spat ne. Ona zahaja pogosto v „narodni dom“; tam ima do vsega pravico, večjo kakor lastno žena, pije tako dolgo da jo po noči gospodar domu spremlja. V njeno hišo pa ta gospod najraje zahaja, kadar njenega moža doma ni; če je pa v „narodnem domu“ kakšna veselica ali muzika in pride 15 ljudi, more biti Micka „kasirarca“; drugače bi se gospodariji veselje kalilo. Ako pa jima neka žena z eno besedico kaj očita se more umakniti, drugače jih dobi po hrbti in po glavi, kakor se je to že zgodilo... Ta mož se tudi pobožnega kaže, najraje čita „Slov. Gospodarja“. Dobro bi bilo, da bi mu ta duhovniški list prinesel kakšni poduk o 9. božji zapovedi. Ob času občinskih volitev je predlagal: le takih ne voliti kateri imajo „Štajerca“; tisti niso kristjani, to je luteranska kajtnga, čez duhovnike in čez vere! Mislimo, da je veliko bolj častno „Štajerca“ čitati kakor pa se s tako baburo pajdašiti, ker si že v šoli mladina od teh dveh oseb take reči, govori, kar še bi slišati ne smela. Za danes naj bo zadostno. Ako pa še s tem ne bota zadovoljna in se bosta še nadalje gospod M. in gospa P. v kočiji vozila, tedaj bomo kaj več na sonce spravili. Masla je polna glava in že teče na vse strani, varovati se moramo, da nas ne oškropi! Kdor je „Štajercove“ krtače najbolj potreben, ta njegove naročnike najbolj zmerja...

Sv. Jernej nad Muto. Sprejeli smo ta-le popravek: V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozidrom na Vaš dopis „Sv. Jernej nad Muto v števil. 14 Vašega lista z dne 7. aprila 1907. Ni res, da bi se hvalil kje, da sem vselej šolo izpolnjeval, kadar niso učitelju imeli, res pa je, da se nikjer nisem zato hvalil. Ni res, da sem se okr. šolsk. svetu v to ponujal, res pa je, da me je ta prosil, da sprejemem službo začasnega šolskega voditelja. Ni res, da sem učil, kakor sem sam hotel, res pa je, da je bil c. kr. šolski nadzornik g. Schechel z učnimi vspehi zadovoljen. Ni res, da kadar pride čas volitve, da rjovem kakor lev, res pa je, da se zadnjih volitev v državni in deželni zbor in občinski zastov niti udeležil nisem. Ni res, da zapovedujem vsem, kako imajo voliti in kdor se mi ne uda temu brezvestno in nemčurstvo očetam, res pa je, da tega nisem storil. Ni res, da ko hitro volitev mine, še že zopet nasprotnikom Nemcem prilizujem, kakor izvrstno dobro znam, res pa je, da se nikomur ne prilizujem in da nimam nasprotnike med Nemci. Ni res, da sem leta 1897 sv. misjon zato upeljal, ker mi je ta veliko bil nesel, res pa je, da nisem imel nobenih časnih dobrot od njega. Ni res, da prosjačim na prižnici na vse mogoče načine, res pa je, da tega nikoli nisem storil. Ni res, da je bilo tudi eno jajce ali eno žlico zabele od ubogih zadosti, med tem, ko so se kmetice s kapuni plečeti, mnogim maslom i. t. d. vrstile, res pa je, da vsakemu plačam, kar mi prinese. Ni res, da so bile kmetice zato gospe imenovane ter v zlate knjige zapisane, res pa je, da nisem naših kmetič nikdar tako nazival. Ni res, da se mi je leta 1904 na veliko prizadevanje zopet posrečilo prejšnji misjon zopet ponavljati, res pa je, da se je misjon vršil leta 1901 in se ni bilo treba veliko zato prizadevati. Ni res, da sem na Kalobju nemogoč postal, res pa je, da sem bil tam vedno mogoč. Ni res, da živine s kom v družbinski obitelji, res pa je da živim samotno sam za se. Z spoštovanjem Rudolf Raktelj, župnik. Sv. Jernej nad Muto, dne 12. aprila 1907. — Opomba: Čuli smo od prijateljev, da smo napravili g. Raktelju krivico. To ni čudno, ker je danes med našimi duhovni jako malo belih vran. Ali vkljub temu objavimo ta sicer nepostavni popravek.

Spitalič. Sprejeli smo sledeči res nesramni „popravek“:

V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaše poročilo: Spitalič (Druga smrdljiva cvetka bralnega društva) v štev. 15., 14. aprila t. l.: Ni res, da „se že s prižnice drzne zbadati vsakega kdor ni v njegovih pobožnih bratovščinah in čita „Štajerca“; res pa je, da priporočuje bratovščine in svari pred protivirskimi berili. Ni res, „da je on prvi zapazil deklški žegunani stan“; res pa je, da je še le zvedel od njene matere, ko je prišla za njo po krstni in samski list, ktere je dekle potrebovalo za poročitev. Ni res, da „prirerajo farški podrepniki teatre“; res pa je, da župnik ni ud bralnega društva. — Spoštovaje Anton Novak, župnik v Spitaliču, dne 17. aprila 1907.

Opomba uredništva. Kaj je zdaj „popravljen“? Župnik sam vse prizna, čeprav z drugimi besedami. Vrgli bi popravek lahko v koš, ali objavimo ga, da vidi ljudstvo nesramno lažnjivost gotovih črnih gospodov. Res je, vi župnik, da hujskate proti našemu listu, katerega imenujete „brezverskega“, ako ravno ima sleherni pastir ved krščanstva, kakor tisti duhovniki, ki zlorablajo vero! Res je nadalje, da je dobila članica „bratovščine“ otroka, res je, da prirerajo farški podrepniki shode, res je vse, kar smo trdili in zato je vaš popravek — navadna laž!

Sv. Jakob, Slov. Gor. Na naš dopis iz te fare nam pošlje fantič Zinar sledeči neumni popravek:

V zmislu § 19. tisk. zak. zahteva podpisani, da sprejmete sledeči popravek z ozirom na Vaš dopis iz St. Jakoba Slov. Gor. v štev. 15. Vašega lista z dne 14. aprila t. l. Ni res, da je Matija Zinar, ki hodi tebe, dragi „Štajerc“ v farovž tožiti; res pa je, da ne hodim nikdar tožiti koga v farovž. Ni res, da je pred kratkim župnika grozno nalagal, res pa je, da celo leto z gosp. župnikom še govoril nisem. Ni res, da bi mu bil pravil, da se mladenič zelo grdo obnašajo, češ, da govorijo v cerkvi z dekletami; res pa je, da se za kaj takega ne zanimam. Ni res, da vsled tega župnik fante od petja odpravil, res pa je, da temu nisem jaz vzrok. Ni res, da ta tercijal vse izvoha po fari in nese gg župniku na nos; res pa je, da niš ne poizvedujem po fari in tudi ničesar ne poročam gg župniku. — St. Jakob v Slov. Gor. dne 15. aprila 1907. Matija Zinar.

Opomba. Čitatelji naj sami sodijo o tej neumni čekariji. Kdor pozna tega fantiča, ta ve, kaj je res!

Iz Leskovca. Ni še dolgo kar smo Ti dragi Štajerc malo opisali našega fajmojstra in njegovo upokojeno kuharico debelo Mico, ali vkljub temu da ga gramajo po časnikih, se možakar noče poboljšati. Hočemo Ti toraj spet par slučajev iz njegovega „vzornega“ življenja popisati. Zgodilo se je to v pretečenem tednu. Kralj je hodil dvakrat na spoved; prvokrat torej v Repiše. Šel je takoj v jutru, ali pripeljal se je domu komaj po noči. Ali je bil pri bolniku tako dolgo? Oh kaj še! Hitro ko je opravil pri bolniku spoved, katero v obče po njegovi navadi le površno naredi, (ker mu vedno drugo po glavi hodi, najbolj seveda njegova lepa Mica, dostikrat pa ima tudi divjega mačka v glavi, ker si ga namreč rad vsak večer čez mero privošč). Kakor smo toraj omenili je hitro po spovedi odmahnil k Barbari v Brezovec k svoji Mici. Bil je tam celi dan, namesto da bi se hitro vrnil domu in šel v šolo, katero redko kedaj obiskuje. No in kaj si je izmislil zvečer? Ko si ga je pošteno navlekel, si je najel voznika, in ta ga je naložil na veliki senski voz, notri v koš, da ga je potem srečno in s celim nosom pripeljal na Leskovec. Oglejmo si sedaj drugo spoved. Ta je bila, v petek v Okiču. Tudi od tam jo je pihnil v Brezovec k svoji Mici in je bil celi dan doli, in kaj še si je dečko izmislil! Najel si je doli voznika v osebi pl. Bedoglavca, kateri je hitro zapregel, in se oblekel v svojo paradno obleko, katero Vam hočem na kratko opisati. Na glavi je imel svoj najboljši, širok dolgi in pokvečen klobuk, kakoršne so nosili v starih časih Huni; potem je imel najboljši frak, in kratke podvihane hlače. Oglejmo si sedaj, kako se je ta pobožna druhal na-

ložila na ta krasni voz; spredaj je sedel g. Bedoglavac „forman“ v drugi vrsti je sedel g. fajmošter in njegova zakotana Mica, in še dve drugi osebi od Barbare. Zdaj se je toraj v najhujšem diru ta voz pomikal proti Leskovcu v tisti žegnani farof. Kralj je peljal hitro svojo Mico notri in jo imel do sobote pri sebi. Omeniti tudi moramo da je tiste dni hodil Kralj z veselim obrazom okoli, bil je ves srečen samo da je imel Mico pri sebi, ko navadno druge kratki kisel obraz okoli nosi in prav ko ostane preklinja okoli farofa svojo družino in to tako kričeč da se po celem Leskovcu sliši. To je lep krščanski izgled od katoliškega duhovnika! Pač lahko vera peša! Kaj reče k temu cerkvena oblast? No in kaj si je izmislil ta žegnani gospod? Najel je voznika v soboto in je naložil spet svojo plunco Mico, in sam se je vrgel notri v koš in je peljal svojo Mico nazaj na svojo graščino v Brezovec. Zdaj pa, Kralj, te še na nekaj opomnimo: morda si pozabil kaj se je lansko leto v marcu na placu oznanilo od kn. škofijskega ordinarijata, da Tvoja Mica ne sme pri Tebi biti! Če si ti pozabil a mi nismo. Pa le vozi si jo, dolgo jo ne bode več vozil, storili bomo mi potrebne korake ob sv. birmi, ko pride g. knezoškof! Nič še torej ne veseluj one ure, nič ni tako skrito da bi ne postalo očito. Zdaj pa Kralj ti svetujemo da se poboljšaš, pusti Mico in živi kakor se spodobi za božjega namestnika. Tudi Mici svetujemo, da se pri dnevu naj več ne vozi na Leskovec, ker kadar pride sem, grozno smrdi po celem Leskovcu. Torej na svidenje, Kralj in Mica. Ako se ne poboljšata, bomo še več odkrili, saj gradiva ne bo nikoli zmanjkalo. Najboljše bo, da gresta v puščavo pokore delat.

[Farani.]

Kaplja v Rožu. (Pevčarjev Honzi — kmet!)

V slednji številki farške cunje napada znani nam pisac g. Krasnika, kakor stekli pes človeka, ki ga je pošteno z nogo brnil. Sicer ni vredno, da bi se veliko pečali s tem listom, kajti vsaki pošteni človek obsoja grdi boj, ki ga je vpegljal ta list. Vendar dovolite, da jaz kot pričujoči pri dogodkih 25. marca pošljem sledeči odgovor: Najbolj razkačila je dopisuna gvišno omenjena gorjanska kelnarica, za katero so se gosp. dekan pri „Zecu“ včasih preveč potegovali. Fantje se še zdaj smeji, stari ljudje pa maziyo ko kdo omenja čase, ko so se Honzi pretepali in še druge reči delali. Če nebo pokoja hočemo vse objaviti od Kapelske fare, od Podgorjan, od Bilčova do Žihpolj, tam bo več zapisati, kakor pa od Košičevega Pepčka. Gosp. Krasnik 25. marca pri „Zecu“ sploh več ni plačal kot svoj glažek piva, in še tistega ni popil; znano je, da je temperenclar in dolgo leta že prav malo alkohola žvija, vkljub dobremu vzgledu, ki ga mu dajejo v tem oziru gospodi dašni pastirji Rožeške dekanije, jim na čelu Pevčarjev Honzi in Čudnov Joži. Kar se tiče zbora po § 2, se je res koj po odhodu iz farovža obdržal in je bil eb 11. že dokončan, ne popoldan. Morda so popoldan tisti pri „Zecu“ vpili, ko so se prej navduševali v farovžu v spomladnem solncu. Seveda ti gospodje nočejo nič vedeti, najrajši bi pa ubogemu ljudstvu z črno jopo jezuitov tisto zakrili, da bi postalo na zemlji v nekaj temno. Potem bi lahko delali z nami kot v starih časih. Na svoje „more“ je pa gospod Krasnik ziher bolj ponosen, kakor prvaki na svoje „krofe“. Nam pa je vse jedno, kaj prinese 14. majnik, kesalo in vekalo bo le zapeljano ljudstvo, kadar bo enkrat videlo kako nesrečo so mu privrgli duhovni v osebi zilskega orglarja Grafenauerja, ako bode res izvoljen, kar še dvomimo. Kar se pa tiče pregovora: „aus dem Knecht erkennt man den Herrn“ je samo treba Kapelskega mežnarja omeniti, ki sicer ne dela tako pridno kakor kmet Krasnik, pobira pa dosti pri kmetih! Na druge napade ni vredno odgovarjati: Pes laja, karavana pa mirno odhaja. V imenu poštenih kmetov:

S.

Žitaravas. „Štajerc“ je že opomnil, da se je pri nas osnoval zbor „Trta“, v znani krčmi „Plaša“, kamor zahajajo sami klerikalci. Ta zbor je pravi klerikalški fabrikat, ki ne bode mladeniče osrečil, zakaj on ni potreba. Kaj pa hoče zbor in kaj njega namen? Volitve se bližajo in

klerikalci potrebujejo glasove. Mladeniči, „n udje „zbora“ in imajo pravico glasovati, bode že na migljeg klerikalcev njih kamti, volili. Tolažimo se, pregovor je: „Kleni glasi, niso cele vasi“. Namen zbora je, mlado po klerikaliskim kopitu „omikati“, da bode hodniče tudi taki rogovilci in verteži, kakor rikaleci kar se je prikazalo pri zadnji občinski Klerikalci so zapustili spomin neprijetno prepira. Zakurili so ogenj jeze in sovraštvo ne bode lahko ogaasil. Vsege tega so krivine prvaki. Klerikalci so res pogrebeci, ki pod mir in pokoj; povsod tam, kjer se v potvikaajo. Prošujo za zbor sta podpisala dva: Butar in Kurat. Ta dva fanta bota vozila jeta so v klerikalških rokah. Mladeniči, ne se slepiti in po takih klerikalških kolebah Kmetje, rokodelci, hlapci in delavci, ne po te v volitvah klerikalce in volite 14. maja, ki so zmožni za poslance!

Novice.

„Narodna stranka“ in mi! Odkritost vemo: s tihim veseljem smo pozdravljali zadnjih državnozbornih volitvah nastali med prvaki. Mislili smo si, da bode nova novljena „narodna stranka“ vsaj trohnice imela, kar imenujemo napredno mišljenje in je ljudstvu tako potrebno kot vsakdanji. Naše upanje se ni nresničilo; naravnost mo, da smo se v arali nad novo „narodno stranko. Kajti prvič nima ta nova stranka koršnih dotik z ljudstvom samim z ljudskimi željami ter misli, — na drugi je nado mestila nova stranka edino litičnega duhovnika s političnega dohtarjem, — na tretji strani pa stranka tudi vsa poštena in nepoštena sredstva ter se ne vstraši tudi političnega švindelnja. Vse to nam lahko dokazati! „Narodna“ stranka se ima ta nova skupina, ali pravico do tega imela le tedaj, ako bi bili edino celjski dohtarji „narod“. Pri do zadnjega časa prvaški stranki so zasedli politikujoči farovžna mesta, oni so jedli iz velike skledice prezirali vse druge stanovce. Kljaka, par hovnikov-ošabnežov, ki so pozabili na svojo šeno nalogo, so bili „vodje“ in amen! stranka pa je zbrala vse v prvaški stranki zadovoljne in jih združila; mesta pa, katero zasedali preje politikujoči kaplani, ta mesta si razdelili zdaj prvaški advokatje med se Take „nove“ stranke pač ljudstvo ne potrebuje. Ljudstvo potrebuje edino stranke, ki je vso bedasto politiziranje v staro železo in hoče le z gospodarskim delom in vsi Vse drugo je neumnost, kajti želodec je gospod. Dobro! Nova stranka pa se žvižga na vso gospodarsko delo, kmeti je sredstvo, da spravi znjnim svoje dohtarje, čaštna mesta. Dokaz temu je že dejstvo, da „narodni kandidatje“ večidel le slamnati in da so „narodni“ shodi le navadne komedije. Zakaj komedije? No, ali veste, kako „naredil“ shod v Mestinjju? Slučajno je eden naših somišljenikov v Mestinjju na izgubljeno pismo. To pismo je bilo pisano Dunaju dne 4. aprila 1907 in sicer je podpis od nekega prvaškega „Dr. F. Kd“; tako se namreč podpis na pismu in ne vemo, ali se rano je bilo to na nekega neznanega „narodnj v Mestinjju. Ta neznanec (ki je menda mitelj Strmšek) se je namreč obrnilna dotični „dr. F. Kd“ in ga prosil za pojasnilo, kako medijo prirediti. V pismu pa stoji (doslovo „Moj načrt ta: g. Brut otvori zborovanje stavkih (pride natanko napisano, katere seveda naj rabi g. Brut!)... Mislim, da bi dobro, da je v predsedstvu kateri drugi kmet. Vsekakor mora biti odločno na naši strani. Zbranim kmetom naj se kar komandira, terega predsednika naj si volijo!) da upal govorniku tudi besedo otegniti. (Ako bi kmet govoril, ki se ne strinja z dohtar politikjo, potem mu morajo „narodnj gobec zamašiti!) Predsednik naznani prvo programa in vpraša, kdo želi k tej točki kaj lagati. Dobro bi bilo, da Vinka (Zurmana) smarskega okraja predlaga in sele potem opzanj Hernaus, Jesovski, Anza, But, Kostom,

Nagele! To so moške in zanje delujemo do zmage!

Iz Spodnje-Štajerskega.

G. Josef Ornig, naš prvi kandidat za ptujsko-ormuški okraj, je obli. Zboljšalo se mu je že malo in upati je, da kmalu okreva. Ali lumparija je, da lažejo farški listi, na čelu jim čunja „Stimmen“ o tej bolezni. Ornig se ni skrli še pred nikomur, najmanje pa pred — judi in farškimi lažniki.

„Südösterreichische Stimmen“, tako se imenuje neka čunja, ki jo čitajo le politikujoči farji in ki izhaja v Mariboru, — nas napada na prav jezuvitični način v svojih zadnjih številkah. Človeku zavre kri, ko bere te napade. Ali potem se potolaži, kajti to bedasto, nesramno čunjo berejo itak le oni duhovniki, ki so postali farji, ki zlorablajo cerkev in se norčujejo iz vere! Torej: molčimo in ne odgovarjamo na te napade, kajti kakor je knezoškof Korošca rekel, da je „prvič, drugič in tretjič nič“, tako pravimo tudi o tej čunji, da je za vse poštene ljudi — nič! Le ono hočemo pribiti! Ta čunja piše, da je „Štajerc“ — „das deutsch-slovenische-gottlos-gläubige Amphibium.“ Mi smo torej „gottlos“ — brezverski. Dobro! Jaz podpisani urednik „Štajerca“ izjavljam, da je duhovniški pisec tega očitanja nesramni slepar in lažnik, dokler ne dokaže, da piše naš list proti vere. In kér se ta slepar in lažnik ne upa z imenom na dan, zato je odgovorna za to sleparijo in lumparijo vsa farška družba okoli lista. Obenem pa pade tudi očitjanje na odgovornega urednika „Stimmen“ gosp. Franz Rakovič. Tako stoji stvar. Lažniki ste! Linhart Karl.

Kandidata „narodne stranke“ V. Žurmana vprašamo odločno, zakaj ni obiskoval seje okrajnega zastopa in tam stavil svojim volilem koristne predloge? Ali naj imamo zaupanje na človeka, ki niti tega ni storil? Ali naj volimo moža za poslanca, ki bo ostal doma za pečjo, namesto da bi delal? Né! Naš kandidat je delavni, zanesljivi kmet Drogenig!

Naš kandidat Andrej Drogenig je bil rojen v sv. Jurju. Obiskal je ljudsko šolo in 3 razrede meščanske šole; nadalje je obiskal z dobrim uspehom tudi trgovsko šolo. S tem, da je obiskaval privatne kmetijske tečaje na deželnih zavodih, pridobil si je vsega kmetijskega znanja in je nakupil zanemarjeno Kristanovo posestvo v Kačjemdolu. Danes lahko trdi, da je to posestvo popravil, da stoji dobro in da je naš Drogenig pravi, razumni gospodar. Pobrugal se je pa tudi za druge tovariše in delal z vsemi močmi za povzdigo kmetijstva. Le v laškem letu je napravil pri raznih posestnikih 70 poizkusov z umetnimi gnojili in 15 kmetijskih predavanj. Kdo od klerikalnih in „narodnih“ kandidatov se je toliko za kmeta pobrigal? Že to nam dokazuje, da je Drogenig pravi mož. Za njega torej na delo!

„Morála“ klerikalnih kandidatov. Ploj in Pišek, eden hofrat, drugi parade-kmet, obadva Koroščeva hlapca in klerikalna kandidata, — sta agitrala in agitirata se proti naprednjakom z nesramno lažjo, da hočemo zakon razrušiti. Res pa je, da smo ravno mi naprednjaki pošteni pristaši kršanske družine in zakona. Ali Ploj je ločen od svoje žene in Pišek ravno tako! Ali ni to grda hinavščina?!

Kandidatje „Narodne stranke.“ V. Novičah smo povedali, kako fabricira nova narodna stranka svoje slavne kandidate. Ali pogledjmo si te gospode same tudi malo bližje. Prvi je Roš iz Hrastnika. Tega moža imenuje „Narodni list“ naprednega kmeta. To je že malo preveč! Roš je ravno toliko „kmet“, kakor zajc bobnar! Za kmete v svojem okraju ni drugega storil kakor da je prodajal drago kamenje laškemu okraju, brez da bi mogel kdo njegove stvari nadzorovati! Za delavce je Roš toliko storil, da je z vojniki zadušil njih štrajk, da je pisal dunajskim ljudom, da ne smejo peče zboljšati. Sicer pa je Roš še z žganjem nepošteno nastopal in je bil zato na 650 K globe kaznovan. Nadalje je uradno kot župan nesramno lagal. Tudi je znan kot zaščitnik šnoparskih ubijalcev. V deželnem zboru je bil najbolj leni poslanec. Bogat je postal z zatajevanjem svoje narodnosti in z izrabljenjem svojih služb. Svoje posle je trpinčil,

da sta se dva hlapca obesila. Svoje sinove je tako vzgojil, da vemo o njih razne pripovedke. Tako stoji stvar z Rošem. In ta mož je kandidat nove stranke. . . Drugi kandidat je Žurman. Mož je v kratkem času dvakrat svojo politično srajco menjal. Vsakih 14 dni enkrat je klerikalec in potem zopet „narodnjak“. sicer pa je mož le „štifelpucerc“ celjskih dohtarčkov. . . Mursa in Zadravec sta neznan velikosti. . . Roblek je od klerikalcev zelo odvisen in stavimo 100 proti 1, da bo ali odstopil ali pa klerikalec postal. . . In tako dalje. Slavna „narodna stranka“ naj si vzgoji šele moške, ki so neodvisni in samostojni! Potem naj kandidira. Ali doslej je le stranka komedije!

Kaj je kaplan Korošec? Listi poročajo, da je poklical knezoškof dr. Mihael Napotnik kaplana Korošca nekega dne k sebi, da ga je pošteno okregal zaradi njegovega vedenja in da mu je končno rekel: „Kaj pa ste vi Korošec? Prvič nič drugič nič in tretjič nič! Zdjaj pa pojditel!“ Ne vemo, kakšni obraz je kaplan napravil. In ta „nič“ Korošec hoče biti vladar cele Štajerske!

Neki Krivec, uslužben pri okrajnem zastopu ptujskemu, je prav predrzni človek. Mi pač nimamo ničesar proti temu, ako porabi človek svojo državljansko pravico. Ali da človek, ki je prišel le po milosti okrajnega zastopa do dobrega kruha, psuje in obrekuje ravno ta zastop, — to je preveč. Krivec se je seveda udeležil hujskarije v „Narodnem domu“ in tudi zunaj agitira za hofrata Ploja. Radovedni smo, ako bi mu hofrat službo preskrbel, ako bi ga vrgel zastop na cesto. Ali tega ni pričakovati, kajti napredni okrajni zastop ni tako sovražnega značaja kakor klerikalci. Mi pa pravimo temu Krivcu: morda bodeš še poskušil, kaj se pravi trobiti v nehvaležni farški rog.

Sejmi na Štajerskem. Dne 26. aprila: Gradec (živinski), Kozje (letni in živinski). — 27. aprila: Gradec (sejem z žitjem, mrvo, slamo in lesom), Brežice (svinjski). — 28. aprila: Klösch pri Radgoni (kramarski), Marija v puščavi (občina Rotenberg) letni. — 29. aprila: Dol pri Laškem (letni), Gamlic pri Lipnici (l. in živ.). Pišelsdorf (l. in ž.), Ponikva (živ.) Wört (l. in ž.). — 30. aprila: Ormuž (svinjski). — 1. maja: Gradec (sejem z žitjem, slamo mrvo, lesom). Ptuj (sejem s konji, dovedo in svinjami) Sv. Trikalji H. G. (živ.), Feldbach (letni in živ.), Filip v Kozjem (l. in ž.), Muta (l. in živ.), Minpnica (letni), Trbovlje (letni in živ.), Velenje (l. in živ.) itd.

Filijalka Št. lji c. k. kmetijske družbe je oddala letos svojim članom 20.000 cepljencev, 2.000 sadnih dreves in 38. gozdnih rastlin. Kmetje, združujte se vaši organizaciji!

Utonil je 14. t. m. voznik Ledler v bližini Lipnice. Peljal je prazne sode in je menda v pijanosti z vozem v Muro prišel. En konj se je odtrgal, družega so našli v vodi v bližini so našli tudi mrtvega voznika.

Detomor. Dekla Polona Sili v okolici Eibiswald je vrgla svojega novorojenega otroka v deteljo. Otroka so rešili, dekl pa zaprli.

Tatvina. 18 letni Vinko Trunk v Mariboru je ukradel dekl Katerci Pliberšek 170 K in pobegnul.

Ponesrečil je železniški delavec Andrej Šupan na progi Rimske toplice — Zidani most.

Na smrt pretepel je 66 letni Bartl Sorko v Dežnu svojo ženo Terezijo. Nečloveškega dedca so zaprli.

Zastrupil je hlapec Klug v bližini Deutschlandsberga svojega nezakonskega otroka.

Mlada rešitelja. Sin trgovca Anton Koser in sin uradnika Hubert Golob v Mariboru, prvi 12, drugi 13 let star, sta iskala pri 3 bajerjih rastline. Golob je padel v vodo. S težkim trdom in velikansko nevarnostjo mu je rešil prijatelj življenje.

Iz Koroškega.

Mi gremo naprej! Dne 21. t. m. smo dobili iz okolice Pliberga štiriindvajset (24.) novih naročnikov. Živeli!

„Mir“ nadaljuje svojo infamno gonjo proti moji osebi. Primanjkuje mi prostora, da bi odgovoril na vse satanske laži teh žegnanih falotov. Povedal sem že, da je edini odgovor na te lumparije — pasji bič! List, ki se skriva za

(Ali ni to komedija? Na shodu so nastopali „narodnjaki“, kakor da bi jih sililo lastno prepričanje; resnično pa so bili le na vrvi dohtarčkov! Fej!) Potem morate Žurmana predstaviti v daljšem govoru. (Zopet komedija! Zdjaj pride popisavanje Žurmanovih zaslug o katerih se seveda malo ve!) . . . Narediti moraš tako, da se Žurmanu kandidaturu ponudi, ker sam se ne bo ponujal in sem mu to tudi odločno odsvetoval. (Vinko Žurman torej laže, ako trdi, da se ni volilem vsiljeval; le dobri nasvet dohtarjev je vbojal, da je bila komedija popolna!) . . . Mnogo uspeha! Z narodnim pozdravom Tvoj Dr. F. Kd.“

ln zdaj vprašamo vse trezno misleči čitatelje: Ali ni nesramna laž, ako trdijo „narodnjaki“, da je ljudstvo samo narodne kandidate izbralo? Praski advokatje so Žurmana e tutti quanti izbrali in zato niso to ljudski temveč dohtarški kandidati! Vsa narodna stranka, vsi njeni kandidati in shod — vse to je le komedija! . . . Ali naprej! Rekli smo tudi, da rabi „narodna“ stranka tudi nepoštena sredstva. Čitajte Spindlerjevo „Narodni list“ in pritrtili nam bode. V tem listu pišejo možakarji tako, kakor da bi „Štajerc“ stranke sploh ne bilo. In vendar

Politični duhovščini v spomin! „Freie Stimmen“ pišejo: 17. marca 1848 izdal je dunajski knezoškof Vincenc Edvard Milde, eden najimamnejših duhovnikov pismo na podložne duhovnike. V tem pismu čita lahko vsakdo sledeče resnice:

„V sedanjih časih je zelo važno, da imajo vsi duhovniki svojo nalogo natanko pred očmi in da ne presegaajo svoj delokrog. Duhovniki niso zato določeni, da se vmešavajo v posvetne zadeve ljudi in da vladajo, temveč posepeševati morajo le večni blagor duše. Zato upamo in želimo, da se vsi duhovniki ne vmešavajo v politične zadeve, temveč da le molijo k Bogu, da uredi vse v resnični časni in večni blagor. . . Oni duhovnik, ki se predrzne soditi o posvetnih zadevah, ta prekorači meje svojega stanu in škoduje vsemu duhovništvu!“

Tako je govoril leta 1848 dunajski knezoškof. In danes?!

mora vsak pametni človek vediti, da „narodna stranka“ pri teh volitvah niti v poštev ne pride! Pri zadnjih državnozbornih volitvah l. 1906 je dobil narodni kandidat! Rebek nekaj čez 2000 glasov, naš kandidat Wratschko pa čez 7000 glasov. Trikrat toliko moči smo že takrat imeli; medtem pa je postal naš list tehnik in smo vstvarili organizacije. Mi gremo naprej! Resnično: danes se nam ni treba bati deset „narodnih“ Spindlerjevih strank! Edino klerikalcem pomagajo ti dohtarški „narodnjaki“ s svojimi neumnimi kandidaturami, ker cepijo protifarške glasove. In ako zmagajo črnuhi, potem se morajo zahvaliti pri dr. Kukoviču, Spindlerju itd. . . Najbolj nepošteno sredstvo teh čudnih „narodnjakov“ paje, da skušajo zbegati naše somišljenike z nesramnimi lažmi, da prihajajo med naše pristaše kot „Štajercijanci“, da govorijo o „kompromisu“ med nami in njimi da predstavljajo svoje kot naši kandidate! Mi imamo dokaze! „Narodni“ agitator Muršič v Mestinju je podlo lagal, da je Žurman naš kandidat. In tako povsed druge. To je tudi v politiki grdo in lopovsko! Zato pa naglašamo danes v zadnji uri: „Narodna“ stranka nam je ravno tako nasprotna kakor klerikalna, — „narodni“ kandidati je so ravno tako naši nasprotniki kakor klerikalni. Zato pa: Ljudstvo! Glasuj 14. maja proti dohtarškim kandidatom: Žurman, Roblek, sultan Roš, Zadravec, Mursa, Ježovnik. . . Ljudstvo! Glasuj ravnokot proti farškim kandidatom: hofrat Ploj, kaplan Korošec, profesor Robič, „parade-kmet“ Roškar, financer Povalej, „aufpuc-kmet“ Pišek, dr. Ben — ne Cven — kanič. . . Ljudstvo! Glasuj edino za naše, res neodvisne, res kmetске, res ljudske in res napredne kandidate: Za Ptuj-Ormuž Jos. Ornig! Za Maribor (levo), sv. Lenart, Ljutomer, Zg. Radgona F. Senekowitsch! Za Maribor (desno), Slov. Bistrico, Konjice Lud. Kresnik! Za Celje, Vransko I. Vodopituz. Za Brežice, Laško A. baron Moscon! Za Rogatec, Šmarje, Kozje Andrej Drogenig! Za Borovlje, Zel. Kaplja itd. Frid. Seifritz! Za Velikovec itd. Jos.

ljublanske porotnike, ne zasluži odgovora. Izjavljam pa enkrat za vselej, da vse, kar je pisal ta necloveški lopov „Mir“, do zadnje pičice zlagano. Tožil ga ne bodem, dokler je v Ljubljani! Ali povedal bodem vse svinjarije, ki jih vemo o gospodi, ki čekari v tej umazani cunji. Sicer pa mene take lumparije ne vstrajšijo. Nasprotno, še strastneje se bodem boril proti nemoralni, infamni hujskariji brezverskih, lažnivih povopovskih hlapcev! Fej! — Linhart Karl.

Lov za oporoke! Iz Borovelj smo izvedeli iz zamisljivih ust, da je pred kratkem v Borovljah umrla ženska, katera je vse svoje premoženje — „farjem zasafala.“ Neki zastopnik „Josefi-Vereina“ iz Celovca je osebno vplival na oporoke ženske, ki je ležala v smrtni postelji! Sladke besede so bolnico zapeljale. Tako znajo jezuitje. Če je vse to res, kar bode kmalo prihodnost dokazala, tako bodejo „Landbote“ in tovariši zopet za nekaj tisočakov močnejši, katere bodejo ravno zdaj pred volitvijo v državni zbor dobro rabili! Ne vem, da bi rekel da je to „Erschleicherei“ ali kaj. —

Svetnava 22. aprila 1907. Jave n o d g o v o r. Tisti oklofani siroti, ki je v „Miru“ pisal, da sem jaz z fabro eno mrho prodal, za katero vpijejo ljudje „hi golaž“ in da sem jo prodal zato, da bom kelnarce plačal, povem sledeče: Morda bo ta črnuh še vesel, če si bo enkrat kakega „i haha golaža“ kupiti mogel. Za delo je tako prelen, za to je svoj obrt zapustil ter se je „fedorfušinja“ lotil, čeravno ga menda prav zlahko zastopi, kvečjemu kadar kak „librabrif“ piše na kakšno od farjev zapuščeno učiteljico. Prav ponosen bi morebiti te mazač bil, ko bi le enkrat imel polovico take „mrhe“, žal da more koj „škumerdo“ jezdit ko se vračuje od svojih hujskarij v sedanjí svoj blog. Ko ga bojo tam zapeljani občani enkrat siti, bomo pa s kakim „golažom“ po njegovo „fantoro“ prišli; saj nebo pretežka, k večjem da se najde kak klobuk zraven, ki je bil nekaj svetinskemu žnidarju ukraden, pa kak hrvaški „krabatelj“. Prodaj sem pa fabriko zato, da ne moreje več klerikalški „kulturonosci“ moje flaške pobijati, in se bahati, da so mi kak „krahler!“ kupili in zato da bodem imel tistemu dopisunu in priganjaču „Mira“ kaj za dati, ko bo na stare dni na občino v „einlage“ prišel kajti farji in Kranjci mu bojo potem, ko ga ne bodo več potrebovali, kvišemu brco dali. Pri meni je iskalo in dobilo že več prejšnjih „metodijov“ pomoči in podporo, ko so jih enkrat njih pristaši čisto opeharili. Pa „habe di ere, herr sekretär!“
J. Krassinigg.

Iz Kaplje pri Dravi se nam piše: Po naključju sem dobil v mazano cunjo „Mir“ v roke in videl sem, da ta listič z veliko jezo imenuje „Štajerca“ „giftno kroto.“ Aha! sem si mislil, Štajerc je — giften. Tako prizna naš črni sovražnik, da naš časnik ni brez vpljiva. Kar „Mir“ psuje in obrekuje, je gotovo dobro. Srečam potlej na poti enega pobožnega kmeta, ki je prišel ravno iz Svetne vasi. Pogovorivši se z njim, pravil mi je, da vsi ljudje zelo spoštujejo gospoda Krassiniga, katerega šimfaje prvaki z „Košičov pepček“, kar sicer nič huđega ni. Zavolj tega priimka se on ne boje jeziti. Zname so njegove zasluge kot ustanovitelj požarne brambe, kot občinski zastopnik, kot načelnik podružnice c. kr. kmetijske družbe itd. posebno pa kot vrli, marljivi govornik pri naših shodih, bodisi v nemškem ali pa v slovenskem jeziku, naš cenjeni učitelj v gospodarskih rečeh, posebno pa boritelj za resnico in pravico proti črnim zapeljivcem ljudstva. — Tudi v gmotnem obziru je že dosti duroval gospod Krassinigg, glej dar za uboge občine Svetnava! Ta mož ima sposobnost za našega poslanca v deželni zbor. Poglejmo pa na nasprotno stran, kaj tam vidimo! Same farje ki za nos vodijo čredo neumnih ovc. Če ti ljudje kaj potrebujejo, takrat pa pridejo k „Košičevemu Pepiku“, takrat jim je pa dober.

Iz Medborovnice se nam piše: Ljubi Štajerc! Ker si tudi na Koroškem zelo razširjen in te naši kmetje z veseljem prebirajo, je naša dolžnost, iz naših krajev ti večkrat kaj poročati. Pri nas je huda borba z črnuhi z rudečim grebenom, ki vladajo rakovo pot. Po časnikih se je raztobentalo, da so „zmagali naši nasprotniki pri zadnjih občinskih volitvah, a pre-

varali so se, ker so napravili račun brez krčmarja! Pri volitvi so se premalo brigali za postavne zapovedi in so se obnašali, kakor bi bil naš kraj kje v Škandaliciji na Poljskem ali pa na Turškem. Menda da so tudi mrličji volili? Čuje se, da imajo pri deželni vladi volilni protest, kateri je tako temeljito podkovan, da bode se nova volitva brez dvoma se vršila. Volilci zdaj pridno prebirajo naredbo deželnega odbora z dne 28. marca 1907, št. 4578, katera občinskem predstojništvu v Glinjah zaupkuje, kako mora napravljene dolgove poravnati. Gotovo se bodo zdaj prekanjenim volilec oči odprle in bodo volili gospoda Janischa, Rabitscha, Hussa, Potritsch in Trattniga, čvrle moške, ki imajo mnogo zaslug za naprednost in gospodarstvo.

Gospodarske.

Ne zapravljajmo! Dandanes, ko nam donaša kmetijstvo le skromne dohodke in včasih celo izgubo, se pač ne smemo čuditi, če pride ta ali ona kmetija pod zlo. Ako pa potuješ malo po deželi in poprašš, zakaj je prišel ta ali oni na boben, slišal boš žalibog prevečkrat: zapravljaj je dokler je kaj imel. Današnji časi so zapeljivi in gorje kmetu, ki se je navolil meščanskega zapravljivega duha. Žal, da je v našem meščanstvu le premalo razvita varčnost in kar se navadno zasluži, to se tudi porabi. Le malo njih je, ki skrbje tudi za poznejše čase. Če vprašaš delavca v mestu, zakaj si ne dene kaj na stran za starost ali bolezen, pa boš slišal: „Čemu? Ako bom star me bo hranila občina, a če obolim, grem v bolnišnico. Nič nisem podedoval, nič nočem zapustiti.“ Taka je večina ljudi v mestu in dokler kaj prislužijo, pa veselo živijo. Če bodemo kmetje posnemali te slabe meščanske lastnosti pridemo v kratkem tudi mi — na nič. V resnici dé težko kmetu, ki je cel teden trdo delal na svojem polju, če gleda, kako ošabno kliče tvorniški delavec ob nedeljah litre in bokale na mizo ter rozlja s srebrom v žepu. Tu denarja v izobilju, tam komaj za četrtinko. Treba je pač trdne volje, ako se noče zabresti v črne krčmarjeve bukve. In mnogo njih se da speljati na led, posebno pa mladina. Tu je pričetek zapravljivosti. Pregovor pa pravi, kdor je začel, ta je že na pol izvršil. Zato pa se delo v krčmi nedeljo za nedeljo ponavlja. Temu sledi, da gre najprej en rep iz hleva, potem drugi, ko je človek v krčmi vesel, mu ni niti za kos zemljišča in nazadnje gre lepo cela kmetija skozi grlo ali pa po „kartah“. Takemu človeku ostane nazadnje edino le tolažba: da živi dandanes delavec boljše, nego kmet. Pa ne samo krčme so krive, da je izginila ta ali ona lepa kmetija. Na deželo so se vtihotapile še druge mestne razvade. Osobito se mnogo zapravlja dandanes za obleko. Kolikokrat se mi je prigodilo, da sem imel tega ali onega moža za visokega mestnega gospoda a ni bil nič drugega, nego zadolžen majhen vaški kmetič. Fini rumeni čevljički so tudi po deželi že nekaj navadnega. Kdo bi nosil dandanes „suknence“ ali pa celo „koret“! Še „plavke“ in „cajh“ niso „za nas“. Sedaj je treba kaj finega. Fine reči pa stanejo, posebno stanejo pa še za to, ker jih je treba dvakrat, trikrat v letu kupovati. Saj so kot palčevina! Nekdaj je bilo to vse drugače! „Koret“ je nosil mož celo svoje življenje in še po smrti je prišel vanj. Posebno huda razvada glede oblačila vtepla se je v naše ženstvo. Dandanes nimamo na deželi skoraj več kmetic in kmetških deklet, marveč same gospe in gospodične. Le hodi v nedeljo h maši, pa se o tem prepričaš. No, mi nismo za to, da bi se ne smeli snažno oblačiti in tudi prav je, da se nekoliko lišpamo. Saj se lišpajo vsi narodi in črnci se hočejo dopasti s tem eden drugemu, da si vbodejo v kožo razne podobe, ki so po našem okusu vse drugo, nego lepe. Toda vse ima svoje meje in če hočemo deti vse svoje zasluške v obleko, potem bodemo morali gotovo berati. Tudi z živežem se na kmetih mnogo zapravlja. Dandanes je živež drag, zato moramo paziti, da ga na vse dneve primerno razdelimo. Dokler visi kaj prešičjega na kašči, cre in zameta se svinjina brezpotrebno, ko je pa to pošlo, uživati mora družina nezabeljeno kašo ali pa mora začimbo celo kupiti. Ravno z živežem zna naše ljudstvo premalo gospodariti.

Ne mislite pa, da smo za to, naj si ne prebrskate kaj boljšega. Ne, oni, ki rajši pusta. Naše pa se jim krače pokvarijo, nego bi jih sami nov, ki jih bili, so bedaki. In to poslednje se vridelujem kmetih čestokrat dogaja. Koliko žavtavih meč, nego ženih klobas se poje! Seveda je kriva temu benem in nevednost, ker ne znajo naši ljudje tepetroške. N onega živeža hraniti za poznejši čas. Tudej jih moramo našim kmetom priporočati rejo kamo sami ali domačih zajčkov, ker dajo ti lahko celako, kak kmetu potrebno meso za živež. Kar pridridelati doma, ni tako drago, kakor ono, kar mehajati. Kupiti. Tudi zdravlja ne zapravljajmo, naše kmetje zdravlje je naše največe premoženje. Koliko obno pre je prišlo ob kmetijo ravno s tem, da sitarih na znali varovati zdravlja. Svojih moči ne smeških nau nikdar preveč napanjati. Kdor hoče mnoginam bo ta dobi dostikrat le malo, pravi pregovor. Katerin sebn o sžrbi, da se v delu ne pregreješ ali pa cena hladiš. Res, da vtrdi kmetsko delo človeka mam o raznim boleznim, toda ne zaupaj preveč, pre preki že marsikedo, ki se je nepremišljeno podala cena nevarnost, prišel je ob življenje in spravil v pogledjmo družino in kmetijo — v propast. Strompir!

Škodljivci sadnega drevja. Ako hočete ljubiti kmetijo, zdaj v spomladí po sadonosnikih, zapazimo vzrota ml jablanih, češpljih in slivah tu in tam na vkomajp viseče suhe liste. Letos jih je po nekaterih kmet iz njih posebno dosti. Na teh listih so se zapela, izgn v jeseni zelo majhne gosonice ter so takmetje prezimelo. — Te gosonice so izlezle iz jpetroleju katere je legel meca avgusta nežni belkasti žravljav tulj — jabolčni molj. (Apfelgespinstmotte) kakor d jesenskem času še niso napravile gosonice zemljišk bene škode. Proti koncu meseca maja davku, v začetku junija pa zaprežejo te umazano avstrijsk mene gosonice s črno glavico listje in crešdaj, k popke ter zadevajo listje in povzročujejo če živj popada mlado sadje na tla. Te gosonice čnimo v pravljajo pogostoma veliko škodo, ker vimore. I ves pridelek enega leta; drevo navadno osv hrani ali se vsled pokončevanja listja celo posuši dohodk h honcu meseca junija so gosonice dorasle letnega se zabubijo v belih, priostrenih mešičkih, ki zemljičk postavljeni na listu po koncu v večji množdovok drug poleg drugega. Iz teh bub se izleže hodek 14 dneh majhni belkasti metulji. — Te šlabo, ljlive gosonice pokončujemo najlažje, da zbirabi se po zimi ali ravno v spomladí na drevnih vijavji, suho listje ter ga sežgamo ali pa, da škropotične v poletnem času gosonična gnezda s tekočirski o katero si naprosimo iz kuhane tabaka in kolicici (žajfe). — Omenjenemu školjivcu enaka je prodaj toritka. (Goldafter). Ta metulj je tudi bel, szi bi de na zadku je rujav. On leže meseca avgusta kromp čica na listje sadnega in gozdnega drevja. Mase bo gosonice se v jeseni rapredejo v več listov, po av prezimijo. V spomladí pa nadaljujejo svojo nego končevalno delo; a ne pojedjo lista popolno kg. p ampak mu puste rebra ali žilice. — Tidi v Dunaj škodljivca najlozje zatiramo, ako po zimi ali v kilome ran v spomladí porežemo njegova gosonična vožnj gnezda, ki se nahajajo na visečih suhih listih in vinarj ter jih sežgemo. — Kmetje! Pobirajte ta žalo e marljivo na drevskih visečih suhih listje ter tje pokončujte; kajti v vsakem takim listu so sk v zapredku majne gosonice, katere pa ne r remo s prostim očesom videti.

Iz Podlublja se nam piše: Zadnji pa ob 11 uri po noči smo imeli veliki strah, je na enkrat začelo goretí pri Sperandi in z zraven pri čevljarju Wieser-ju. Cela vas je hudo v nevarnosti. Da nesreča ni bila ve zahvaliti se je novi brizgalnici na sopar (Dan spritze), katero so napravili vrli naprednjaki, fužinski delavci z gospodom M. Ibounigom čelu. Zdj vidite Vi gospod župnik Arnuš, de iz Trnj (Dornau) pri Ptujju, kdo več koristi štstvu, ali vbogi naprednjaki, ki skrbijo za žarno brambo, da se obvari premoženje svoj bližnjega, ali pa Vi z vašimi politikijp družbi in shodi pri Kajzerju, kjer se nič pan nega in koristnega ne sliši! Na mesto da vbogi ljudje se izobrazili, da bi lahko kaj bi stili v občnost, govoriyo se le znane klerikal čenčarje in skrbi se le edino za — Rim!! denčji, kdaj se bodejo Vam oči odprle! Vi gospod Arnuš, pustite politiko in volitve v miru, to ni Vaš poklic!!

Nekoliko o našem položaju. „Kmetje vedno slabše“, tožimo vedno. Ne bomo tu ne da je to povedal resnica, toda v največ sledu mo

je. Naše polje nam ne donaja več tistih dohodkov, ki jih imamo v primeri s stroški. Res, da pridelujemo sedaj, ko boljše gnojimo, navadno več, nego smo pridelovali prejšnje čase, toda ob enem imamo s pridelovanjem mnogo več stroške. Nekaj smo plačevali težake po kroni, sedaj jih je treba plačevati po dve. Tudi če delamo sami moramo računati svoje delo ravno tako, kakor plačujemo tuje delo, zato bi morali pridelati sedaj vsaj dvakrat toliko, če bi hoteli izhajati. Tega pa ne pridelamo in zato gredo naše kmetje po veliki večini rakovo pot. Poliko ne bo propadajo pa še oni kmetje, ki se držijo starih navad in se nočejo poprijeti novih kmetijskih naukov. „Pa so kmetijski pridelki dražji“, nam bo morda kedo ožital. Res da je poskočila nekaterim pridelkom, kakor n. pr. živini, zadnji čas cena, toda le premalo. Od povšnih cen imamo pa kmetje presneto malo, glavni dobiček gre prekupcem v žep. Večini naših pridelkov pa je cena vsled tuje konkurence celo pala. Le pogledimo, kako se je plačeval lansko leto krompir! Kmetje v goriški okolici imeli so mesto dobička izdatno izgubo. Skoraj isto je bilo z vrzotami. Vina pridelalo se je lani vsled suše komaj polozici navadne letine, potem pa naj kmet izhaja ter plačuje davke in doklade. Da da, izgubo imeti in še plačevati, ta je huda. Kmetje plačujemo davke v soli, sladkorju, kavi, petroleju, v vinu, pivu, mesu itd., kakor drugi državljeni, plačujemo nadalje osebno dohodarino kakor drugi, a vrhu tega moramo plačevati še zemljiški davek. Boj proti temu poslednjemu davku, ki so ga postavili kmetovalci iz vseh avstrijskih dežel, je toraj popolnoma opravičen sedaj, ko so izgubili kmetje svoj glavni zastop. Če uživamo v državi vsi enake pravice, plačujemo vsi v enaki meri, tako kakor kedo premore. Kdor ima v hranilnici 50.000 kron in v hranilnici 50.000 kron in dohiva 2.000 letnih dohodkov plačuje n. pr. pri nas samo 30 kron letnega davka, kdor, pa ima za 50.000 kron zemljiča, ta plačuje pa najmanj 800 kron raznih davkov. Oni ima pa gotov dohodek, kmetov dohodek pa je odvisen od vremena. Da gre kmetu slabo, kriva je mnogo tudi tuja konkurenca. Če bi se zaprle raje n. pr. italijanski rani zeleznjavi, italijanskim cveticam in italijanskem lepotičnemu drevju, zamogli bi si pri nas v goriški okolici, po Vipavskem, v Brдах in tržaški okolici in v Istri zaslužiti marsikak novič s prodajo tek pridelkov. Mesto Italijanom prišel bi denar Avstrijcem. Osobito italijanski rani krompir nam našega povsod izpodriva. Čudno se bo zdelo morda komu, da vživa tuje blago po avstrijskim železnicah celo bolj ugodno ceno, nego naše domače. In vendar je tako. Za 100 kg pomeranč, ki se pošljejo n. pr. iz Trsta na Danaj stane vožnja 6-6 vinarjev za vsakih 10 kilometrov, za naše goriško sadje pa stane vožnja za 100 kg in vsakih 10 kilometrov 8-8 vinarjev. Pravično bi bilo pač, da bi se prevražalo domače blago po bolj ugodnih cenah, nego tuje konkurenčno blago. Zakaj smo to govorili? Ne morda, da bi vcepili v kmetu še več nezaodvoljnost, ne marveč hoteli smo dokazati onim ki vedno kriče, da se ne moremo kmetje o ničemur pritoževati, da so naše težnje opravičene. Če potrebuje toraj kedo pomoči potrebuje v prvi vrsti — kmet. „Prim. Gosp.“

Kedar je rabite soliter? Soliter se jako rad razstopi in zemlja ne more te snovi obdržati, kakor obdrži n. pr. kalijevo sol ali pa superfosfat, marveč soliter uide pod zemljo, ako ga prebrano trosimo rastlinam. Zato je važno, da ga trosimo o pravem času. Priti mora do korenin takrat, ko ga rastlina najbolj potrebuje. V vinogradu je trositi soliter, ko začenja trta poganjati, h krompirju, ko ga plejemo, turščici, ko jo osipamo, žitu, ko je zrastle za 10 cm visoko itd. Vedno pa je boljše polovico solitra potrositi nekoliko bolj rano, drugo polovico pa bolj pozno. Soliter upliva, kakor znano, na bujno raščo in rastline zadobe po njem močno zeleno barvo.

Amerikanske podlage, ki se mislijo v zeleno poljahtniti, treba je sedaj obirati raznih pogankov. Na trti je pustiti 2 do 3 poganke, ki rastejo navpično ter jih privezati h kolu, da jih veter ne odlomi. Čim prej opravimo obiranje, tem bolj močna bo trta.

Listnica uredništva in upravnštva.

Sv. Jakob Rožna dol. Žal, ali v tej številki ni šlo. Prihodnjič. Pozdrav! — Razni dopisi: Vse po možnosti prihodnjič! — Poročila o volinem gibanju naj bodo kratka in jedranata.

Loterijske številke.

Gradec, dne 20. aprila: 69, 74, 2, 3, 58.
Trst, dne 13. marca: 34, 59, 31, 8, 37.

Kuharica

izurjena, samostojna, išče gospa
Rosa Blanke
v Ptuj.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Učenec

nemščine in slovenščine zmožen se takoj sprejme v trgovini z mešanim blagom, in

konjski hlapec

trezen se proti dobri plači sprejme pri g. Josefu Presker v Zrečah pri Konjicah.

Izjava

Podpisana izjavlja s tem, da je razširjevala o gosp. Jos. Krassnig, posestniku v Svetnivasi napačne vesti, katerih neosnovanost priznava, ker ne ve o dutičnemu ničesar slabega. Podpisana obžaluje to ravnanje in se zaveže, ako se tožba nazaj potegne, da plača dosedanje troške in pusti natiskati na svoje troške to izjavo v „Miru“ in „Štajercu“.

Sv. Janez, 12. aprila 1907.

Katarina Gabriel m. p.

Štev. 15961 276
II. 2199

Razglas.

Občinski in okrajni zastopi kakor tudi kmetijske filijalke na Štajerskem dobijo lahko preje tudi letos v namene vremenskega streljanja potrebni smodnik po znižani ceni 76 vin. pri kilogramu potom štajerskega deželnega odbora, in sicer:

- a) v kistah po 26 kg
 - b) v sodcih (notraj vreča) po 112 kg.
- Naroči se pravočasno pri štaj. deželni odboru v Gradcu in to 2 do 3 tedne pred rabo smodnika, da se ne zgodi zamude v ekspediji glede na tako zvane ognjene vlake (Feuerzüge) železnic, ki ne vozijo vsak dan.

Pri naročbi je omeniti končno postajo, na katero se pride po smodnik, in to natanko. Ekspedicijski smodnika izvrši c. in kr. artilerijski depot (k. u. k. Artillerie-Zeug-Depot) od skladišča smodnika v Kalsdorfu.

Skupno z zaboji in vožnjo od skladišča smodnika v Kalsdorfu do železniške postaje Kalsdorf stane smodnik za kiste po 25 kg K 20-62 in za sodove po 112 kg na K 93-17.

Za po temu proračunu naročeni smodnik odpadajoča svota naj se vpošlje ob enem z naročilom deželni odboru.

Nepoškodovani sodci in platneni žaklji za smodnik se vzamejo franco staciona Kalsdorf proti 15%, pristojbini za obrabo nazaj.

Smodnik, ki se dobiva za vremensko streljanje, se ne sme drugače porabiti.

Gradec, 11. aprila 1907.

Štaj. deželni odbor.

Ura z verižico samo 2 K.

Šlezijaska eksportna hiša je nakupila veliko ur in jih razpošilja: eno prekrasno, pozlačeno 36 ur natančno idočo anker-uro z lepo verižico samo 2 K, ob enem se pismeno tri leta jamči. Po poštnem povzetju razpošilja prusko-šlezijaska eksportna hiša F. Windisch, Krakov, Nr. Uj64.

Opomba: Za neugajajoce se denar vrne.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Blago iz zlata, srebra

in Kina-srebra

ure in optične predmeti, se posebno in čudovito po ceni kupi samo pri

M. Gspaltl

Trgovina iz zlatom in optičnim blagom

v Wegschaiderjevi hiši v Ptuj.

UČENKA

z dobrim šolskim spričevalom, zmožna nemščine in slovenščine se pod dobrimi pogoji sprejme v trgovini z mešanim blagom p. g. Adolf Orel v Šoštanj.

Singer & Co.

zaloga šivalnih strojev

Glavni trg. Ptuj.

Usoja si P. T. občinstvu naznaniti, da je svojo prodajalno od Minorit-skega trga (Minoritenplatz) št. 6 na Glavni trg (Hauptplatz) — preložila.

Št. I. 2692/07.

16. aprila 1907.

Razglas

glede pasje kontumace v okolici mesta Ptuj.

Glasom naznanila c. kr. okrajnega glavarstva v Ptuj z dne 14. aprila 1907, št. 11.959 se je vpeljala v zmislu § 22. spl. zakona o živinskih kugah pasja kontumaca v sledečih občinah: Majšperg, Cirkovec, Št. Janž na dravskem polju, Slovenjvas, Hajdina, Breg, Sv. Lovrenc na dravskem polju, Ptujška gora, sv. Bolfeng, Sv. Trojica v Halozah, Zg. Pristava, Dolana, Nova cerkev in Dravec, Podlehnik, Jurovce, Lancaves, Ternovce, Sela, Pobrečje in Vareja.

Mestni urad ptujski.

Županov namestnik:

Steutte m. p.

Pozor! Pozor!

Podpisana naznanjava slavnemu občinstvu, da sva prevzela veliko trgovino od g. J. Huallenza v Radgoni blizu hranilnice od dneva 24. aprila 1907 in uljudno prosiva častite odjemalce naj blagovolijo obiskati z nakupovanjem.

Z dobro in ceno postrežbo se

priporočata

Verhovec in Huallenz ta mladi.

Radgona, aprila 1907.

Gostilna

v trgu na spodnem Koroškem, za kupčijo z lesnim in deželnim pridelkom jako porabljava, zraven polje lepi travniki, vrt z sadjem in zelenjavo in gozd, pohištvo za gostilno in kuhinjo, samo brez družega inventarja in žetve se zaradi starosti za 20.000 kron proda. Dopisi direktnih kupecev pod „Preiswert“ na upravništvo tega lista.

Moderni, solidne mošnje denarnice iz usnja

(Lederportemonnaie), štev. 7333
Fina mošnja denarnica za dame in otroke iz enega kosa rumenega gladkega usnja napravljena, fin niklasti okov, tri predalčki in predaleček za listke, 7 cm dolga 4 1/2 cm visoka K 1.— Samo solidno blago, nepodloženo s papirjem! Portemonnaie iz havana-rjavega, solidnega usnja, denarnica z niklastim okovom, z niklasto zaklopnico, s 5 predalčki, 9 cm dolga, 6 cm široka K — 95. Dobra, cenena denarnica za gospode ali dame, s tremi predalčki, vsak ima posebno zaklopnico, 9 1/2 cm dolga, K 1-10. Sportna denarnica „Club“ iz juhte, havanske barve, brez napisov, velik predal za papirni denar, 3 majhni predalčki, z niklastim kovčkom K 1-10. Bolj fino izdelane denarne mošnje po K 1-80, 1-90, 2-30, 3-40 in višje v tako veliki izbiri. Noben riziko! Blago se lahko zamenja za drugo ali se denar vrne! Po poštnem povzetju razpoložljiva.

Hanns Konrad 545

prodajalnica v Mostu (Brüx) št. 876 na Češkem.
Bogato ilustrirani ceniki z nad 3000 slikami se na zahtevanje vsakomur doposiljejo brezplačno in poštne preste.

Najboljše klajno apno
se dobi samo pri **Adolfu Sellinschegg**
Ptuj nasproti mestnega gledališča (teatra).

Brata Slawitsch v Ptuj 106
priporočata izvrstne šivalne stroje (Nähmaschinen) po sledeci ceni:

Singer A	70 K	—	h
Singer Medium	90	—	—
Singer Titania	120	—	—
Kingschifchen	140	—	—
Kingschifchen za krojače	180	—	—
Minerva A	100	—	—
Minerva C za krojače in čevljarje	160	—	—
Howe C za krojače in čevljarje	90	—	—
Cylinder Elastik za čevljarje	180	—	—

Deli (Bestandteile) za vsakovrstne stroje. Najine cene so nižje kakor povsodi in se po pogodbi plačuje tudi lahko na obroke (rate). Cenik brezplačno. 106

Meščanska parna žaga.
Na novem lentnem trgu (Lendplatz) v Ptuj z raven klanice in plinarske hiše postavljen je nova parna žaga vsakemu v porabo.
Vsakemu se les hlodi, itd. po zahtevi takoj razžaga. Vsakdo pa sme tudi sam oblati, vrtati in spahati i. t. d. 58

V ptujskem mestnem soparnem kopališču
se dobijo odsihmal kopele s hlaponom po sledečih jako znižanih cenah. Vsak navaden dan ob 1 uri popoldan in vsake nedeljo in vsak praznik ob 1/2 uri predpoldan za 60 vin. (30 krajcarjev.) 376
Vedstvo ptujkega mestnega kopališča (Pettauer Badeanstalt).

Triletno plemenno jamstvo. 5 kron! V tej kakovosti nima konkurence.

Prava švicarska Roskopf patent-anker-remonter ura z masivnim solidnim, antimagnetnim anker-strojem, s pristno emailirano cifernico (to ni papir!), z varstveno ploombo, v pravem niklastem okrovu, nad strojem je šarnirano pokrivalo, gre 36 ur (torej nikakor ne samo 12 ur), z okrasnimi pozlačeni kazalci, natanko regulirana, s triletnim pisminim jamstvom, komad K 5, tri komadi K 14, s kazalcem sekund K 6, tri komadi K 17, v pristnem srebrnem okrovu-brez kazalca sekund K 10, tri komadi K 28, s kazalcem sekund komad K 12-50, tri komadi K 35. Ura se lahko zamenja za drugo ali se vs denar vrne.

Razpoložljiva po poštnem povzetju 528
prva tovarna na ul. **Hanns Konrad** št. 876 (Češko).
Bogato ilustrirani ceniki z nad 3000 slikami se vsakomur na zahtevanje doposiljejo brezplačno in poštne preste.

Dva učenca 258

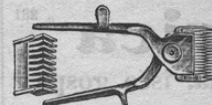
se sprejmeta za usnjarijo na 3 1/2 leta; ista imata hrano, stanovanje, obleko in perilo pri gospodarju. Istotak se sprejmeta

dva učenca

za čevljarstvo pod istimi pogoji. Ponudbe naj se pošiljajo na g. Anton Nasko, Frohnleiten.

Samo se plača. 327

30 dni na poskus pošljem moj pravi, fino ponikljan la solingenski stroj za striženje las „Atlas“

glasom pogovora mojega kataloga tedaj brez nevarnosti za naročevalca, da zamoremo vsakega prepričati o izvrstni trepnosti našega stroja. Stroj za striženje las naredi je iz la solingenskega jekla, najfinejše ponikljan, z 36 zobmi, z 2 grebelni za pretak-njenje za 3, 7, in 10 mm dolge lase. Vse izvrstno izdelano z rezervnim perom v lepi škafli za navodilo za uporabo, da lahko vsak takoj lasi striže. Cena samo 6 kron. Il-va vrsta stroja plača se sam, posebno v familijah, kjer so otroci, ker se izdarek še doprineše v 1/4 letu.

Navadne stroje za striženje las, ki so takoj za nič, nimam. Stroje za striženje brade režejo na 1 mm 5 kron. Škarje za konje in pse, ki so za vsakega ki ima konje in pse neugibno potrebno 5 kron. Pošilja po poštnem povzetjem

Hans Konrad v Briks-u št. 876 (Češko).
Cenik z mnogimi podobami brez 3000 vsakemu zastojn in franko. 260

V najem

so odda dobro idoča kovačnica (Hammer-schmiede) z mnogim kupovalci. Več peve g. B. Fersch, Maribor Poberschstrasse Nr. 9.

AVIZO!

Ako hočete realiteto ali obrt vsake vrste, hotele, vile, gostilne, posestva, ceglarnice, sanatorij itd. na prostoru ali v provinciji hitro in zaupno kupiti ali prodati, obrnite se zanesljivo na

prvorazredno internacinalno podjetje in trg z realitetami Dunaj V/2, Schönbrunnerstr. 80.

Prvo največje podjetje, zastopstvo v vseh provincah Avstro-Ogrsko. Kar se ogledovanja in pogovora tiče zahtevajte brezplačno obisk, za kar vam ni treba nič plačati. 129

Prodajalka

dobro izurjena v vseh strokah mešane trgovine, srednje starosti in

Učenec

ne pod 14 let star, nemščine več in poštenih starišev se sprejme pri tvrdki J. Razboršek. Smartno pri Litiji. 249

Jajca

kupuje po prav dobri ceni And. Suppanz, nakupovalec jajc v Ptuj (Rossmanova hiša blizo sojilnice) in v Središču (Dečkova hiša). 25

Pozor!

Če želite trgovino, obrt ali realijo kakor hōtel, vilo, gostilno, graščino, opekarno, zdravišče prodati, ali ako iščete na posodo ali sodelovanja pri kakem podjetju, se obrnite zaupno do velezname firme „Intern. Geschäfts-courier“; Centrale Graz, Elisabethstr. 6. Podjetje je prvo v tej stroki. Glavni zastopnik pride te dni sem. Če se hočete z njim brezplačno posvetovati, prosimo da nas takoj obvestite. 31

Umetni mlin in . . . črna pekarija

na Sp. Štajerskem se radi drugega podjetja po ceni in pod ugodnimi pogoji proda; posestvo je primerno za druge industrijske namene, ker ima vodne sile in je okolica bogata na lesu. Vpraša se pri upravi tega lista. 112

Učenec

se išče za mlinarski obrt na novi umetni valjčni in parni mlin na Moste pri Ptujki Gorji, učiti se mora obrt 2 let in služiti prvo leto K 4 mesečno, drugo leto 6 K na mesec. Sprejme se vsak čas! 104

Za betoniranje 262

potrebujem 30 močnih delavcev najmanjša plačila je 3 krome na dan. Dela je za več let. Najljudši mi je, ako so vsi z enega kraja, ker se bolj razumejo. Več pove upravnistvo tega lista. 280

Oblastveno varovano!

Der Tag
Alte und neue Balsam
aus der Kabinett-Apothek
in
A. Schreyer in Prag
K. u. K. Hof-Apothek.

Kolarski pomočnik in kolarski učenec

z dobrim sprječalom se takoj sprejmeta pri g. Josef Hollensteiner, kolarski mojster v Velikovoh. 206

Učenec 217

močan se takoj sprejme v usnjariji Anton Wolfbauer v Pöllau, Zgorno Štajersko.

Hlapec k volmi

oženjen, trazen, išče oskrbnistvo graščine Ormuž. 252

Viktorija-dijamantni prstan 540

v pristnem zlatem dublu pun-ciran—zlato je na srebru — K 240 v pravem zlatem kovanku K 5.— namomeša dozdaj se najbolje pristne bri-ljante. Dobiva se pri **Hanns Konradu**, juvelirju v Mostu (Brüx) št. 876 na Češkem. Bogato ilustriran cenik z nad 3000 slikami se doposilje na zahtevo zastojn in franko.

Zaradi smrti 253

se proda v Jarejni pri Mari-boru hišo z malim gospodar-skim poslojem in velikim, lepim vrtom v neposredni bližini cerkve na okrajni cesti za 4590 K. Zlasti ugodno za penzionista ali trgovca. Vpraša se pri Fritz Hummer, Celje.

Mizarski učenec

se sprejme pri g. Siuka v Građu, Lazarethgasse Nr. 44. 265

Kučijaž 266

priden, ki zna dobro voziti se sprejme pri tvrdki Lepescha na Bregu pri Ptuj.

Kelnerica

poštena, zanesljiva na račun se sprejme ta k o j v gostilno na deželi (Koroško). Treba da zna nemško in je volje dalje ostati. Naslov pove uredništvo. Zasluzek sredenj. 277

Vsake ponarejanje kaznivo!

Edino pristen je Thierryjev balsam

z zeleno varstveno znamko z nuno. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic ali velika specialna steklenica s patentnim zaklopom K 5.—
Thierryjevo centifolijsko mazilo za vse šče za tako stare rane, vnetja, poskodbetd. 2 lončka K 3-60. Pošilja se samo po povzetju ali denar naprej.
Te dve domači zdravili ste kot najboljši splošnoznani in staroslavni. Naslavlja naj se na lekarnarja A. Thierry v Pregradi. Zaloga po skoro vseh lekarnah. Knjižice s tisočizvrnih zahvalnih pism zastojn in poštine presto.

Kovaški učenec

se takoj sprejme pri g. Max L. Koschier, kovaški mojster v Laškem trgu.

Malo posestvo

okoli 8 oralov 10 minut od farne cerkve, gozd, travni njeve, sadonocni in vinogorja hiša z dvema sobama, trtina v mešanim blagom je ugodni ceni za prodati. V pove upravnistvo tega lista.

Na prodaj

45 oralov zemljišča, travni njeve hiša na lepem novem prostoru z lepo okolico. Cena 6000 kron. Več pove upravnistvo tega lista.

Učenec.

iz dobre hiše se sprejme pri g. Anton Tschantsch, klesarski mojster v Celju.

Olnjata preša

čisto nova, se po ceni prodaja. Kje? pove upravnistvo tega lista.

NAJBOLJŠA IN NAJČENEJŠA SEMENA
VSCH VRST SAMO PRI **Adolf Sellinschegg** v PTUJU 141

„Styria“-kolesi

(Fahräder)

Modell 1907

lepe novosti, priporočam po zelo nizki ceni. Cenik se doposilje kupcem brezplačno.

Brata Slawitsch

Ptuj.

Nedoseženo! Svetovni čudež! Nedoseženo! 600 komadov samo gold. 1.95

1 krasno pozl. prec. ank. ura z verigo, natanko idoča, 3 leta prancijo, 1 moderna židana kravata za gospode, 3 kom. fini robni 1 krasni prstan za gospode z im. biserom. 1 lepa eleg. garanta okrasna za dame, obstoječa iz 1 krasnim kolijevom iz onice biserov mod. okrase za dame s pat. zaključkom, 2 eleg. zapestnici za dame, 1 par ošenski s pat. kavli, 1 krasno žepno tučilo, zlato, 1 usnjato denarnico, 1 par manšetnih gumb, 30 Den. zlato, patent zaključek, 1 eleg. album za razglednice, najlepši na gledi sveta, 3 saljiri predmeti, velika veselost pri mladih in stari 1 praktičen navod za ljubavna pisma gospodov in dam, 30 k resp. predmetov, in še 300 predmetov, potrebnih v hiši. Vse stvari po povzetju ali ako se pošlje denar naprej po dinajski razpoložljivi trgovini P. Lušt, Krakova 41. — NB. Denar nazaj, siljevalni trgovini P. Lušt, Krakova 41. — NB. Denar nazaj, stvari, ki ne dopadejo.

Za prodati

posestvo za hmel okoli 3 oralov Natančeneje pod „6000“. Celje, post restante.